

La Comédiathèque

ΠΡΟΣΟΧΗ

Jean-Pierre Martinez

comediatheque.net

Το κείμενο αυτού του θεατρικού έργου είναι διαθέσιμο για δωρεάν λήψη. Ωστόσο, απαιτείται άδεια από τον συγγραφέα για οποιαδήποτε δημόσια παρουσίαση. Για να επικοινωνήσετε με τον Jean-Pierre Martinez και να ζητήσετε άδεια για την παρουσίαση ενός από τα έργα του:

<https://comediatheque.net/>

Προσοχή, εύθραυστο

Ζαν Πιερ Μαρτίνεθ

Μετά από έναν τελευταίο χωρισμό, ο Φρεντ ορκίστηκε στον κολλητό του ότι καμία γυναίκα δεν θα κοιμόταν στο σπίτι του έως το τέλος του χρόνου. Μερικούς μήνες αργότερα, φαίνεται πως κερδίζει το στοίχημα, και το μεγάλο χρηματικό ποσό που το συνοδεύει. Όμως, την παραμονή των Χριστουγέννων, κανείς δεν είναι πραγματικά ασφαλής από ένα απρόσμενο δώρο

Πρόσωπα

Φρεντ

Νατάσα

Σαμ

Διανομή: 2 άνδρες και 1 γυναίκα.

Υπάρχουν διαθέσιμες διασκευές για 1 άνδρα και 1 γυναίκα (με τον χαρακτήρα του Σαμ σε φωνή εκτός σκηνής) ή για 1 άνδρα και 2 γυναίκες (οπότε ο Σαμ γίνεται γυναικείος χαρακτήρας).

© La Comédiathèque

Σκηνή 1

Σαλόνι ενός μικρού διαμερίσματος με δύο δωματίων. Στο βάθος ένας καναπές. Μπροστά ένα χαμηλό τραπεζάκι. Στο πλάι μερικά χαρτόκουτα. Ακούγεται το κουδούνι της εξώπορτας. Ο Φρεντ μπαίνει φορώντας ένα μπουρνούζι.

ΦΡΕΝΤ – Ναι, ναι, έρχομαι... *(Διασχίζει το δωμάτιο για να ανοίξει και επιστρέφει, ακολουθούμενος από τον Σαμ.)* Γεια σου, Σαμ. Συγγνώμη που σε υποδέχομαι με μπουρνούζι, δεν πρόλαβα να ντυθώ...

ΣΑΜ – Γεια σου, Φρεντ! Συγγνώμη που σου σκάω απροειδοποίητα. Περνούσα από τη γειτονιά...

ΦΡΕΝΤ – Όχι, όχι, καλά έκανες. Έχει καιρό να τα πούμε, ε;

ΣΑΜ – Από την τελευταία σου μετακόμιση...

ΦΡΕΝΤ – Έτσι... Θες έναν καφέ ή κάτι άλλο...

ΣΑΜ – Όχι, ευχαριστώ... Θα κάτσω μόνο πέντε λεπτά...

ΦΡΕΝΤ – Πώς πάει;

ΣΑΜ – Κοίτα, πάει μια χαρά. Είμαι φουλ με κάστινγκ για το καινούργιο μου έργο. Και νομίζω πως επιτέλους βρήκα την ηθοποιό που ήθελα. Θα δεις, είναι φοβερά καλή...

ΦΡΕΝΤ – Καλή...; Δηλαδή...

ΣΑΜ – Καλή ηθοποιός! Ε, εντάξει, δεν είναι άσχημη κιόλας, αλλά τέλος πάντων...

ΦΡΕΝΤ – Δεν θα μου έκανε εντύπωση...

ΣΑΜ – Στο έργο πρέπει να αποπλανήσει έναν τύπο που έχει δώσει όρκο αγνότητας! Για να είναι πειστικό... πρέπει φυσικά να είναι ακαταμάχητη.

ΦΡΕΝΤ – Και ο τύπος που πρέπει να αποπλανήσει είσαι εσύ, υποθέτω.

ΣΑΜ – Έγραψα το έργο, είμαι ηθοποιός, δεν πρόκειται να δώσω τον πρώτο ρόλο σε κάποιον άλλον...

ΦΡΕΝΤ – Και πώς λέγεται αυτό το έργο;

ΣΑΜ – Προσοχή, εύθραυστο! Παρεμπιπτόντως, μπορώ να υπολογίσω σε σένα για την αφίσσα;

ΦΡΕΝΤ – Φυσικά... Και... δωρεάν, όπως πάντα;

ΣΑΜ – Αλλιώς, σε τι θα μου χρησίμευε να έχω φίλο γραφίστα; *(Βγάζει έναν φάκελο από την τσέπη του και τον δίνει στον Φρεντ.)* Ορίστε, σου έφερα έναν μικρό φάκελο... Προς το παρόν δεν υπάρχει σύνοψη του έργου, γιατί δεν έχω γράψει ακόμα το τέλος...

ΦΡΕΝΤ – Για την αφίσα πάντως, θα χρειαστεί να μου πεις λίγο περί τίνος πρόκειται. *(Ακουμπά τον φάκελο στο χαμηλό τραπεζάκι.)* Αλλά όταν λες «έναν τύπο που έχει δώσει όρκο αγνότητας», εννοείς... έναν παπά;

ΣΑΜ – Όχι ακριβώς, θα σου εξηγήσω... Εσύ πάντως, πώς είσαι;

ΦΡΕΝΤ – Κοίτα... μια χαρά είμαι.

ΣΑΜ – Μια χαρά;

ΦΡΕΝΤ – Μόλις έπαιρνα μπάνιο, για την ακρίβεια...

ΣΑΜ – Έλα τώρα, μπορείς να μου τα πεις όλα... Είμαι ο κολλητός σου, έτσι δεν είναι;

ΦΡΕΝΤ – Ναι...

ΣΑΜ – Ακόμα σκέφτεσαι την Ιουστίν, έτσι δεν είναι...

ΦΡΕΝΤ – Τρεις μήνες συμβίωσης δεν ξεχνιούνται έτσι απλά.

ΣΑΜ – Από μια άποψη, καλά που δεν κατάφερες ποτέ να κρατήσεις καμία για πάνω από τρεις μήνες. Θα ήταν ακόμα πιο δύσκολο...

ΦΡΕΝΤ – Ευχαριστώ για τη συμπαράσταση, μου ανέβασες το ηθικό...

ΣΑΜ – Άκου, Φρεντ, πρέπει να το πάρεις λίγο πάνω σου αυτό. Δεν γίνεται να μετακομίζεις κάθε φορά που σε χωρίζει κάποια! Εγώ πια δεν προλαβαίνω. Είναι η τέταρτη φορά που μετακομίζεις φέτος!

ΦΡΕΝΤ – Υπερβάλλεις... Μόνο τρεις φορές είναι...

ΣΑΜ – Ναι... αλλά μόλις πρώτη Οκτωβρίου έχουμε.

ΦΡΕΝΤ – Τι να κάνω, εδώ μέσα όλα μου θυμίζουν την Ιουστίν. Βλέπω ακόμα τα μικρά της εσώρουχα να στεγνώνουν στο μπαλκόνι... Τη μυρίζω παντού...

ΣΑΜ – Τη μυρίζεις; Πόσο καιρό έχει που την έκανε;

ΦΡΕΝΤ – Τρεις εβδομάδες...

ΣΑΜ – Ε, τότε... Πρέπει να είχε μια μυρωδιά απίστευτα επίμονη... *(Μυρίζοντας τον αέρα)* Εγώ πάντως δεν μυρίζω τίποτα...

ΦΡΕΝΤ – Όχι, λέω τη μυρωδιά της... Το άρωμά της, αν προτιμάς...

ΣΑΜ – Δεν ξέρω... Τα περνάς όλα με χλωρίνη.

ΦΡΕΝΤ – Με χλωρίνη... Δεν είμαι σαν εσένα εγώ, είμαι ρομαντικός...

ΣΑΜ – Αν το να είσαι ρομαντικός σημαίνει να σε παρατάνε τέσσερις φορές τον χρόνο, προτιμώ να είμαι όπως είμαι, καταλαβαίνεις...

ΦΡΕΝΤ – Δηλαδή, ένας serial γυναικάς;

ΣΑΜ – Θες μια συμβουλή για να μη σε χωρίζουν κάθε τρεις μήνες;

ΦΡΕΝΤ – Όχι.

ΣΑΜ – Να τις χωρίζεις εσύ μέσα στον μήνα.

ΦΡΕΝΤ – Ευχαριστώ, νομίζω ότι αυτό θα με βοηθήσει πολύ... Αλλά πήρα και μια άλλη απόφαση, για να κρατήσω το επόμενο διαμέρισμά μου λίγο περισσότερο από τα προηγούμενα.

ΣΑΜ – Α, ναι; Ποια;

ΦΡΕΝΤ – Καμία γυναίκα δεν θα κοιμηθεί στο σπίτι μου μέχρι το τέλος της χρονιάς. Το ορκίζομαι.

ΣΑΜ – Σοβαρολογείς;

ΦΡΕΝΤ – Ναι.

ΣΑΜ – Δεν θα αντέξεις ούτε τρεις μήνες. Δεν αντέχεις να ζεις μόνος σου ούτε πάνω από μια βδομάδα! Γι' αυτό την πατάς πάντα με την πρώτη τυχάρπαστη που θα σου αράξει μπροστά σου.

ΦΡΕΝΤ – Βάζεις στοίχημα;

ΣΑΜ – Σύμφωνα. Πόσα;

ΦΡΕΝΤ – Τρία ενοίκια. Ας πούμε... τρεις χιλιάδες ευρώ.

ΣΑΜ – Αν μια γυναίκα περάσει έστω και μία νύχτα στο σπίτι σου πριν το τέλος της χρονιάς, μου δίνεις τρεις χιλιάδες ευρώ, έτσι;

ΦΡΕΝΤ – Κι αν κερδίσω το στοίχημα, μου τα δίνεις εσύ.

ΣΑΜ – ΟΚ. Έγινε.

ΦΡΕΝΤ – Είσαι σίγουρος;

ΣΑΜ – Απόλυτα. Και μου έρχεται γάντι, γιατί αυτόν τον καιρό έχω λίγο ανάγκη από λεφτά.

ΦΡΕΝΤ – Πρόσεχε... Είμαι φουλ αποφασισμένος. Το καινούργιο διαμέρισμα που βρήκα είναι καταπληκτικό. Στην ίδια τιμή μ' αυτό εδώ, πιο μεγάλο και σε πολύ καλύτερο σημείο. Έχω σκοπό να το κρατήσω για καιρό. Παρεμπιπτόντως, μπορώ να υπολογίζω σε σένα για τη μετακόμιση; Είναι την επόμενη Κυριακή.

ΣΑΜ – Τη μετακόμισή σου; Ναι, ναι, φυσικά, μπορείς να υπολογίζεις σε μένα...

ΦΡΕΝΤ – Αλλιώς, σε τι θα σου χρησίμευε να έχεις έναν φίλο λίγο γεροδεμένο που, επιπλέον, ξέρει να οδηγεί φορτηγάκι;

ΣΑΜ – Γαμώτο, Φρεντ... Τρεις μετακομίσεις φέτος! Γι' αυτό σου πρότεινα και τη χλωρίνη, καταλαβαίνεις. Για να ξεφορτωθείς τη μυρωδιά των πρώην σου...

ΦΡΕΝΤ – Μην ανησυχείς... Αυτή τη φορά πήρα μια καλή απόφαση και θα την κρατήσω...

ΣΑΜ – Δεν θα γίνεις και μοναχός, έτσι;

ΦΡΕΝΤ – Αν γνωρίσω καμιά γυναίκα, μπορούμε πάντα να πάμε σε ένα ξενοδοχείο.

ΣΑΜ – Εσύ, ο ρομαντικός, θα πηγαίνεις να πηδιάσει σε ξενοδοχεία;

ΦΡΕΝΤ – ΟΚ, τότε να διευκρινίσω το στοίχημα. Καμία γυναίκα δεν θα κοιμηθεί στο καινούργιο μου διαμέρισμα πριν το τέλος της χρονιάς... εκτός κι αν αυτή τη φορά είναι η σωστή και την παντρευτώ.

ΣΑΜ – Δεν θα αντέξεις ούτε τρεις βδομάδες, σου το λέω... *(Κοιτάζει το ρολόι του.)* Λοιπόν, πρέπει να φύγω, έχω ραντεβού... με την ηθοποιό μου, συγκεκριμένα.

ΦΡΕΝΤ – Δύσκολο επάγγελμα έχεις, πάντως... Άντε, τα λέμε την Κυριακή.

ΣΑΜ – ΟΚ... Την Κυριακή...

Ο Σαμ βγαίνει.

Σκοτάδι.

Σκηνή 2

Σαλόني ενός άλλου διαμερίσματος με δύο δωμάτια, παρόμοιου με το προηγούμενο. Στο βάθος ο ίδιος καναπές. Μπροστά το ίδιο χαμηλό τραπεζάκι. Στη μία πλευρά ένα αρκετά μεγάλο χαρτόκουτο ώστε να χωράει ένα ψυγείο, με τις ενδείξεις «πάνω», «κάτω», «εύθραυστο», «χειριστείτε με προσοχή». Στην άλλη πλευρά ένα στολισμένο χριστουγεννιάτικο δέντρο, με μερικά δώρα στη βάση του. Ακούγεται το κουδούνι της εξώπορτας. Ο Φρεντ μπαίνει, ντυμένος. Διασχίζει το δωμάτιο για να ανοίξει και επιστρέφει, ακολουθούμενος από τον Σαμ.

ΦΡΕΝΤ – Γεια σου, ρε φίλε.

ΣΑΜ – Ακόμα με τα χαρτόκουτα είσαι; Έχουν περάσει ήδη τρεις μήνες από τότε που μετακόμισες εδώ...

ΦΡΕΝΤ – Α, όχι... Αυτό είναι το καινούργιο μου ψυγείο. Μόλις μου το έφεραν...

ΣΑΜ – Μάλιστα...

ΦΡΕΝΤ – Το άλλο δεν άντεξε την τελευταία μου μετακόμιση, δεν θυμάσαι; Το άφησες να σου φύγει στη σκάλα όταν ερχόμασταν εδώ...

ΣΑΜ – Αν δεν είσαι ευχαριστημένος με τις υπηρεσίες μου, μπορείς να απευθυνθείς σε επαγγελματίες.

ΦΡΕΝΤ – Το βρήκαμε δύο ορόφους πιο κάτω, αλλά χωρίς πόρτα.

ΣΑΜ – Είναι σίγουρο ότι ένα ψυγείο χωρίς πόρτα είναι πολύ λιγότερο πρακτικό.

ΦΡΕΝΤ – Το καλοκαίρι τη βγάζεις κάπως... ειδικά όταν δεν έχεις κλιματισμό. Αλλά τον χειμώνα...

ΣΑΜ – Κυρίως τη νύχτα θα είναι μαρτύριο. Με το φως να μένει αναμμένο όλη την ώρα.

ΦΡΕΝΤ – Ναι... Γι' αυτό παρήγγειλα καινούργιο.

ΣΑΜ – Και κατά τα άλλα, εσύ, καλά είσαι;

ΦΡΕΝΤ – Καλά...

ΣΑΜ – Δεν σε ενοχλώ τουλάχιστον; Είσαι μόνος;

ΦΡΕΝΤ – Ναι, ναι, μην ανησυχείς, είμαι ακόμη μόνος.

ΣΑΜ – Μάλιστα...

ΦΡΕΝΤ – Ήρθες για να δεις αν προτιμώ επιταγή ή μετρητά, έτσι;

ΣΑΜ – Ε! Μόλις 24 Δεκεμβρίου είναι! Μένει ακόμα μια εβδομάδα... Και είπαμε ότι μετράει και η νύχτα της 31ης, σωστά;

ΦΡΕΝΤ – Κανένα πρόβλημα.

ΣΑΜ – Από τότε που γνωρίζομαστε, κάθε παραμονή Πρωτοχρονιάς φέρνεις σπίτι μια πιωμένη τύπισσα και αυτή κολλάει εδώ για μερικές εβδομάδες πριν σε παρατήσει, θυμάσαι;

ΦΡΕΝΤ – Κάνω αποχή εδώ και σχεδόν τρεις μήνες· μπορώ άνετα να αντέξω άλλη μία εβδομάδα.

ΣΑΜ – Αποχή, ε; Ναι... υποσχέσεις αλκοολικού, αυτό είναι...

ΦΡΕΝΤ – Τα ξαναλέμε την πρώτη του Ιανουαρίου, εντάξει; Και εσύ; Πώς πάει το καινούργιο σου έργο;

ΣΑΜ – Τέλεια! Παρεμπιπτόντως, ευχαριστώ για την αφίσα.

ΦΡΕΝΤ – Αν μου είχες πει περί τίνος πρόκειται, αντί να μου δώσεις μόνο τον τίτλο...

ΣΑΜ – Είναι κωμωδία αγωνίας, δεν ήθελα να σου κάνω σπόιλερ στην πλοκή της.

ΦΡΕΝΤ – Σπόιλερ;

ΣΑΜ – Έτσι λέγεται στα ελληνικά το *spoiler*, δεν το ξέρεις;

ΦΡΕΝΤ – Όχι.

ΣΑΜ – Τέλος πάντων, δεν θα σου τα πω τώρα. Θα έρθεις φυσικά στην πρεμιέρα στις 31 Δεκεμβρίου. Μετά οργανώνω ένα μεγάλο πάρτι στο σπίτι μου με όλη την ομάδα του έργου. Θα έχει άπειρες γυναίκες...

ΦΡΕΝΤ – Μάλιστα... σε βλέπω πού το πας...

ΣΑΜ – Τι εννοείς;

ΦΡΕΝΤ – Είναι παγίδα! Με ποτίζεις, μετά μου φορτώνεις καμιά από τις φίλες σου τις ηθοποιούς, με γυρίζει σπίτι μου λιώμα και κερδίζεις το στοίχημα!

ΣΑΜ – Ειλικρινά, Φρεντ, προσβάλλομαι... Με θεωρείς ικανό να στήσω τέτοιο σχέδιο στον κολλητό μου; Μόνο και μόνο για να κερδίσω τρεις χιλιάδες ευρώ;

ΦΡΕΝΤ – Για να τα κερδίσεις, δεν ξέρω... Για να μην τα χάσεις, σίγουρα...

ΣΑΜ – Έλα τώρα! Δεν θα περάσεις την παραμονή της Πρωτοχρονιάς ολομόναχος μόνο και μόνο για ένα χαζό στοίχημα...

ΦΡΕΝΤ – Ούτε συζήτηση. Στοίχημα είναι στοίχημα. Φέτος μένω κλεισμένος στο σπίτι. Και θα βγω μόνο την πρώτη Ιανουαρίου, το μεσημέρι.

ΣΑΜ – Είσαι τελείως τρελός! Έχει γίνει εμμονή όλο αυτό.

ΦΡΕΝΤ – Τρεις χιλιάδες ευρώ. Θυμήσου το.

ΣΑΜ – Καλά... Και για τα Χριστούγεννα, απόψε, τι θα κάνεις;

ΦΡΕΝΤ – Οι γονείς μου λείπουν έτσι κι αλλιώς. Χάρισαν στον εαυτό τους ένα ταξίδι στους τροπικούς για την επέτειο του γάμου τους. Θα φάω γαλοπούλα μόνος μου στο σπίτι.

ΣΑΜ – Γαλοπούλα;

ΦΡΕΝΤ – Έβαλα μερικά πακέτα δώρων κάτω από το δέντρο, θα τα ανοίξω αύριο το πρωί... Ανυπομονώ να δω τι μπορεί να έχουν μέσα. Με τις τρεις χιλιάδες ευρώ που πρόκειται σύντομα να μου δώσεις, καταλαβαίνεις. Με καλοκακομάθησα λίγο...

ΣΑΜ – Καλά, εσύ είσαι μεγάλος ψυχάκιας...

Ο Φρεντ στρέφεται προς το τεράστιο χαρτόκουτο.

ΦΡΕΝΤ – Μιας και μιλάμε για πακέτα, πρέπει να ξεπακετάρω το καινούργιο μου ψυγείο.

ΣΑΜ – Ε, τότε σε αφήνω...

ΦΡΕΝΤ – Παρεμπιπτόντως, ευχαριστώ.

ΣΑΜ – Για τι πράγμα;

ΦΡΕΝΤ – Εσύ δεν μου έδωσες το tip για το ψυγείο; Όντως ήταν φτηνό... Και μου το παρέδωσαν μέσα σε σαράντα οκτώ ώρες ακριβώς, όπως έλεγε και η διαφήμιση.

ΣΑΜ – Εντάξει... Φεύγω, έχω ήδη αργήσει... Έχω πρόβα... Λοιπόν... καλές γιορτές, ρε φίλε... σε τετ-α-τετ με το καινούργιο σου ψυγείο.

ΦΡΕΝΤ – Ναι, ναι... καλές γιορτές κι από μένα... μην το παρακάνεις...

ΣΑΜ – Γεια σου, Φρεντ...

ΦΡΕΝΤ – Έλα να πιούμε ένα ποτό εδώ την πρώτη του Ιανουαρίου... και μην ξεχάσεις το μπλοκ επιταγών σου.

Ο Σαμ βγαίνει. Ο Φρεντ κοιτάζει το τεράστιο χαρτόκουτο.

ΦΡΕΝΤ – Πού στο καλό έχω πετάξει το ψαλίδι μου...;

Βγαίνει και επιστρέφει με ένα ψαλίδι. Σφυρίζοντας, αρχίζει να κόβει την ταινία που κλείνει το πάνω μέρος του κουτιού. Πριν ανοίξει τα πτερύγια, γυρίζει για να ακουμπήσει το ψαλίδι στο χαμηλό τραπεζάκι. Στρέφει ξανά το βλέμμα του προς το κουτί, όταν ένας γυναικείος κορμός ξεπροβάλλει από μέσα, σαν διάβολος από κουτί. Ο Φρεντ βγάζει μια κραυγή έκπληξης και πέφτει ανάσκελα στον καναπέ.

ΦΡΕΝΤ – Αααα!!!

Η κοπέλα βγάζει μια παρόμοια κραυγή βλέποντάς τον και ακούγοντάς τον να φωνάζει.

ΝΑΤΑΣΑ – Ααααα!!!

ΦΡΕΝΤ – Μα τι στο καλό καλό...;

Η κοπέλα βγαίνει τελείως από το κουτί. Είναι όμορφη και δείχνει εξίσου τρομαγμένη με εκείνον.

ΝΑΤΑΣΑ (με ρωσική προφορά) – Ω, Θεέ μου! Πού βρίσκομαι;

ΦΡΕΝΤ – Πού;

ΝΑΤΑΣΑ – Και ποιος είστε εσείς;

ΦΡΕΝΤ – Μα τι λέτε... βρίσκεστε στο σπίτι μου! Εγώ πρέπει να σας ρωτήσω ποια είστε!

ΝΑΤΑΣΑ – Συγγνώμη... Με λένε Νατάσα.

ΦΡΕΝΤ – Νατάσα;

ΝΑΤΑΣΑ – Νατάσα. Κι εσείς;

Του απλώνει το χέρι με ένα αφοπλιστικό χαμόγελο· εκείνος διστάζει και τελικά το πιάνει για να της το σφίξει.

ΦΡΕΝΤ – Φρεντ...

ΝΑΤΑΣΑ – Λυπάμαι πραγματικά που εμφανίζομαι έτσι στο σπίτι σας, όμως...

ΦΡΕΝΤ – Αλλά είστε τελείως τρελή! Λίγο έλειψε να πάθω καρδιακή προσβολή!

Η Νατάσα ρίχνει μια ματιά γύρω της.

ΝΑΤΑΣΑ – Είμαστε πράγματι στη Γαλλία, έτσι δεν είναι;

ΦΡΕΝΤ – Στη Γαλλία, ναι... Αλλά τι στο καλό κάνατε μέσα σ' αυτό το κουτί; Και ποιος σας επέτρεψε να μπείτε στο σπίτι μου;

ΝΑΤΑΣΑ – Ακούστε με...

ΦΡΕΝΤ – Θέλατε να με κλέψετε, έτσι δεν είναι... *(Παίρνει το κινητό του.)* Καλώ την αστυνομία, σας προειδοποιώ...

ΝΑΤΑΣΑ – Σας παρακαλώ, μην το κάνετε αυτό! Θα σας τα εξηγήσω όλα...

Διστάζει και βάζει το κινητό του στην τσέπη.

ΦΡΕΝΤ – Δεν θα μου εξηγήσετε τίποτα απολύτως, δεν θέλω να ξέρω. Εντάξει, δεν καλώ την αστυνομία, αλλά θα φύγετε από το σπίτι μου — και αμέσως!

ΝΑΤΑΣΑ – Τακ, τακ...

ΦΡΕΝΤ – Τακ τακ;

ΝΑΤΑΣΑ – Τακ! Σημαίνει «ναι» στα λευκορωσικά. Εντάξει, φεύγω...

Κάνει πως κατευθύνεται προς την πόρτα.

ΦΡΕΝΤ – Ε! Μισό λεπτό... Μα πού είναι το ψυγείο μου;

ΝΑΤΑΣΑ – Το ψυγείο σας;

ΦΡΕΝΤ – Το ψυγείο μου! Αυτό που υποτίθεται ότι θα έβρισκα μέσα σ' αυτό το κουτί! Τι στο καλό κάνατε με το ψυγείο μου; Δεν φεύγετε από εδώ αν δεν μου το επιστρέψετε!

ΝΑΤΑΣΑ – Το ψυγείο σας... έμεινε στη Λευκορωσία.

ΦΡΕΝΤ – Συγγνώμη; Πού είπατε;

ΝΑΤΑΣΑ – Στη Λευκορωσία! Σας παρακαλώ, αφήστε με να σας εξηγήσω...

Ο Φρεντ σωριάζεται στον καναπέ.

ΦΡΕΝΤ – Σας ακούω.

ΝΑΤΑΣΑ – Με λένε Νατάσα. Είμαι Λευκορωσίδα και έφυγα από τη χώρα μου κρυμμένη μέσα σ' αυτό το κουτί, που υποτίθεται ότι περιείχε το ψυγείο σας.

ΦΡΕΝΤ – Στη Λευκορωσία; Και τι δουλειά είχε το ψυγείο μου στη Λευκορωσία;

ΝΑΤΑΣΑ – Εκεί κατασκευάζονται! Έχω έναν φίλο που δουλεύει σ' αυτό το εργοστάσιο. Με έκρυψε μέσα στο κουτί και... να 'μαι!

ΦΡΕΝΤ – Και το ψυγείο μου;

ΝΑΤΑΣΑ – Έμεινε εκεί. Στο Μινσκ.

ΦΡΕΝΤ – Στο Μινσκ;

ΝΑΤΑΣΑ – Μινσκ! Η πρωτεύουσα της Λευκορωσίας!

ΦΡΕΝΤ – Στο Μινσκ... Απίστευτα πράγματα... Και ποιος θα μου αποζημιώσει το ψυγείο; Εσείς;

ΝΑΤΑΣΑ – Όταν φύγω... δεν έχετε παρά να κάνετε μια καταγγελία. Σίγουρα θα σας στείλουν κάποιο άλλο...

ΦΡΕΝΤ – Και κάνατε όλο αυτό το ταξίδι από τη Ρωσία, κρυμμένη μέσα σ' αυτό το κουτί;

ΝΑΤΑΣΑ – Όχι από τη Ρωσία. Από τη Λευκορωσία!

ΦΡΕΝΤ – Ναι, καλά, Λευκορωσία... το ίδιο δεν είναι, έτσι;

ΝΑΤΑΣΑ – Καμία σχέση! Δεν είναι καθόλου το ίδιο!

ΦΡΕΝΤ – Και περιμένετε να πιστέψω μια τέτοια ιστορία;

ΝΑΤΑΣΑ – Μα είναι η αλήθεια, σας το ορκίζομαι!

ΦΡΕΝΤ – Και πώς ήρθε αυτό το κουτί; Με πλοίο;

ΝΑΤΑΣΑ – Όχι με καράβι. Δεν έχει θάλασσα η Λευκορωσία!

ΦΡΕΝΤ – Αλήθεια; Δεν έχει θάλασσα; Γι' αυτό μάλλον δεν πάει ποτέ κανείς εκεί για διακοπές... Λοιπόν, πώς έφτασε μέχρι εδώ αυτό το ψυγείο; Δηλαδή... εσείς, μέσα στο κουτί;

ΝΑΤΑΣΑ – Με φορτηγό!

ΦΡΕΝΤ – Με φορτηγό;

ΝΑΤΑΣΑ – Σαράντα οκτώ ώρες ακριβώς! Όπως στη διαφήμιση...

ΦΡΕΝΤ – Και γιατί δεν ήρθατε στη Γαλλία με αεροπλάνο, όπως όλος ο κόσμος, με βίζα;

ΝΑΤΑΣΑ – Η Λευκορωσία είναι δικτατορία. Δεν μπορείς να φύγεις τόσο εύκολα από τη χώρα σου. Και η Γαλλία δεν δίνει βίζα.

ΦΡΕΝΤ – Σ' αυτή την περίπτωση, δεν ξέρω... Θα μπορούσατε να μείνετε εκεί, στη Λευκορωσία!

ΝΑΤΑΣΑ – Αδύνατον! Με αναζητά η αστυνομία...

ΦΡΕΝΤ – Μη μου πείτε ότι σκοτώσατε κανέναν...;

ΝΑΤΑΣΑ – Είμαι καταχωρισμένη από τη μυστική αστυνομία ως αντίπαλος του καθεστώτος. Έπρεπε να φύγω. Αμέσως. Αλλιώς θα με έκλειναν στη φυλακή. Ή και χειρότερα...

ΦΡΕΝΤ – Ακούστε, δεν ξέρω τι να σας πω... Όπως και να 'χει, βρίσκεστε παράνομα στη Γαλλία. Δεν μπορείτε να μείνετε εδώ.

ΝΑΤΑΣΑ – Θα μπορούσατε να με κρύψετε... έστω για λίγες μέρες.

ΦΡΕΝΤ – Να σας κρύψω; Μα αυτό είναι αδύνατον! Παράνομη υποβοήθηση παραμονής αλλοδαπού στη χώρα! Εγώ θα καταλήξω στη φυλακή!

ΝΑΤΑΣΑ – Σας ικετεύω... Αν με στείλουν πίσω στη χώρα μου, θα με σκοτώσουν.

ΦΡΕΝΤ – Τότε πρέπει να ειδοποιήσετε την αστυνομία! Θα σας πουν τι να κάνετε. Αν είστε πολιτική πρόσφυγας, θα ζητήσετε άσυλο στη χώρα μας και θα σας βγάλουν χαρτιά.

ΝΑΤΑΣΑ – Αυτό που θα κάνουν είναι να με βάλουν στο πρώτο αεροπλάνο και να με στείλουν πίσω στη Λευκορωσία. Και εκεί δεν θα υπάρξει δίκη...

ΦΡΕΝΤ – Το καταλαβαίνω, αλλά... τι μπορώ να κάνω εγώ;

ΝΑΤΑΣΑ – Μία νύχτα! Μόνο μία νύχτα! Αύριο φεύγω. Και κανείς δεν θα μάθει ποτέ ότι πέρασα μία νύχτα εδώ.

ΦΡΕΝΤ – Μαζί μου;

ΝΑΤΑΣΑ – Εννοώ στο σπίτι σας... *(Δείχνει να διστάζει.)* Λοιπόν; Είναι ναι;

ΦΡΕΝΤ – Δηλαδή... έχω υποσχεθεί σε...

ΝΑΤΑΣΑ – Έχετε αρραβωνιαστικά, έτσι δεν είναι;

ΦΡΕΝΤ – Όχι! Όχι, ίσα-ίσα... εγώ... Εντάξει. Μία νύχτα, αλλά όχι παραπάνω.

Του πέφτει στην αγκαλιά και τον φιλά στο στόμα.

ΝΑΤΑΣΑ – Ευχαριστώ, ευχαριστώ!

ΦΡΕΝΤ – Εντάξει, αλλά... δεν είναι υποχρεωτικό να με φιλάτε στο στόμα, ξέρετε;

ΝΑΤΑΣΑ – Έτσι φιλιόμαστε στη Λευκορωσία!

ΦΡΕΝΤ – Μάλιστα... Όπως στη Ρωσία, δηλαδή... *(Ο Φρεντ στρέφεται προς το κουτί.)* Μα πώς καταφέρατε να επιβιώσετε δύο μέρες κλεισμένη μέσα σ' αυτό το κουτί; Από τη Μόσχα;

ΝΑΤΑΣΑ – Μινσκ!

ΦΡΕΝΤ – Ναι, τέλος πάντων... Δεν είστε ψυγείο!

ΝΑΤΑΣΑ – Κοιτάξτε, γράφει «Προσοχή, εύθραυστο», «Χειριστείτε με προσοχή»...

ΦΡΕΝΤ – Χωρίς φαγητό και χωρίς νερό;

ΝΑΤΑΣΑ – Είχα λίγο νερό μαζί μου, αλλά είναι αλήθεια. Δεν έχω φάει τίποτα εδώ και σαράντα οκτώ ώρες ακριβώς...

ΦΡΕΝΤ – Θα σας έλεγα να πάω να δω τι έχει μέσα στο ψυγείο, αλλά...

ΝΑΤΑΣΑ – Λυπάμαι ειλικρινά...

ΦΡΕΝΤ – Είμαι μόνος... Δεν είχα κανονίσει τίποτα ιδιαίτερο για την παραμονή των Χριστουγέννων. Σκεφτόμουν να παραγγείλω κάτι, αλλά τι να πω... Τι τρώει συνήθως μια Λευκορωσίδα; Σας αρέσουν τα σουσί;

ΝΑΤΑΣΑ – Τα... σουσί;

ΦΡΕΝΤ – Σούσι... προβλήματα, πάντως, εσείς μου δημιουργείτε αρκετά προς το παρόν... Όχι, λέω... σουσί!

ΝΑΤΑΣΑ – Σούσι; Δεν ξέρω... Τι είναι αυτό;

Της ρίχνει ένα έκπληκτο βλέμμα.

Σκοτάδι.

Σκηνή 3

Ο Φρεντ και η Νατάσα κάθονται μπροστά στο χαμηλό τραπεζάκι. Εκείνη έχει ακουμπήσει το μπουφάν της στην πλάτη μιας καρέκλας. Τελειώνουν τα τάκος που είχε παραγγείλει ο Φρεντ.

ΦΡΕΝΤ – Λοιπόν; Σας αρέσουν τα τάκος;

ΝΑΤΑΣΑ – Νόμιζα ότι ήταν σούσι...

ΦΡΕΝΤ – Α, ναι... Όχι, αλλά για τα σούσι δεν απαντούσαν... Θα είναι κλειστά λόγω γιορτών. Ποιος άλλωστε, εκτός από μένα, θα είχε όρεξη να τη βγάλει τρώγοντας σούσι την παραμονή των Χριστουγέννων... με μια Λευκορωσίδα που βγήκε από ένα κουτί ψυγείου...

ΝΑΤΑΣΑ – Και τα τάκος είναι το παραδοσιακό φαγητό στη Γαλλία για το χριστουγεννιάτικο τραπέζι;

ΦΡΕΝΤ – Ούτε αυτό... Αλλά τέλος πάντων... Δεν κατάφερα να μου φέρουν γαλοπούλα στο σπίτι. Δηλαδή... θέλω να πω... εκτός από εσάς.

ΝΑΤΑΣΑ – Και τότε... τι είναι τα σούσι;

ΦΡΕΝΤ – Κάπως σαν τάκος αλλά... κρύα, με ωμό ψάρι μέσα.

ΝΑΤΑΣΑ – Τα τάκος είναι πολύ νόστιμα... Σας ευχαριστώ πάρα πολύ, αλήθεια. *(Σηκώνεται και τον φιλά ξανά στο στόμα.)* Είστε υπέροχος...

Εκείνος είναι εμφανώς αναστατωμένος.

ΦΡΕΝΤ – Δεν έχω βότκα, αλλά... Θέλετε να δοκιμάσετε τεκίλα;

Γεμίζει το ποτήρι του με τεκίλα.

ΝΑΤΑΣΑ – Άλλη μία γαλλική σπεσιαλιτέ;

Σηκώνει το ποτήρι του για να τσουγκρίσουν.

ΦΡΕΝΤ – Λοιπόν... Καλά Χριστούγεννα!

Πριν προλάβουν να πιουν, ακούγεται το κουδούνι της πόρτας.

ΝΑΤΑΣΑ – Περιμένετε κάποιον;

ΦΡΕΝΤ – Όχι... Μάλλον ο Σαμ θα 'ναι... *(Λίγο πανικόβλητος)* Θα σας ζητήσω να περιμένετε για ένα λεπτό εκεί δίπλα...

Εκείνη κρατά ακόμα το ποτήρι με την τεκίλα στο χέρι. Την σπρώχνει προς το υπνοδωμάτιο και πάει να ανοίξει. Επιστρέφει μαζί με τον Σαμ.

ΦΡΕΝΤ (*αμήχανα*) – Γεια σου, Σαμ... Πώς πάει;

ΣΑΜ – Καλά, κι εσύ; Έχεις λίγο περίεργο ύφος σήμερα...

ΦΡΕΝΤ – Εγώ; Μα καθόλου.

ΣΑΜ – Άκου, το ξανασκέφτηκα αυτό με το στοίχημα, είναι γελοίο. Δεν θα περάσεις την παραμονή των Χριστουγέννων μόνος σου στο σπίτι μασώντας σουσι...

ΦΡΕΝΤ – Τάκος είναι.

ΣΑΜ – Αυτό που θέλω να πω είναι ότι... αν θέλεις, μπορείς να έρθεις να περάσεις το ρεβεγιόν μαζί μου στο σπίτι των γονιών μου. Με τόσα χρόνια που γνωριζόμαστε, είσαι σχεδόν μέλος της οικογένειας...

ΦΡΕΝΤ – Ναι, είναι πολύ ευγενικό, αλλά... όχι, στο λέω ειλικρινά.

ΣΑΜ – Μην ανησυχείς, πάντως, δεν κινδυνεύεις να φέρεις καμιά γυναίκα στο σπίτι σου. Η αδερφή μου είναι παντρεμένη, έχει τρία παιδιά. Η μόνη ελεύθερη γυναίκα στην οικογένεια είναι η γιαγιά μου, που έχασε τον άντρα της πριν από τρία χρόνια...

ΦΡΕΝΤ – Είναι πράγματι δελεαστικό, αλλά...

Ο Σαμ του γυρίζει την πλάτη. Ακούγεται η Νατάσα να βήχει από δίπλα.

ΣΑΜ – Δεν είσαι μόνος, έτσι;

ΦΡΕΝΤ – Ναι...! Μα ναι, φυσικά...

ΣΑΜ – Άκουσα βήχα...

ΦΡΕΝΤ – Α, όχι, είναι... (*Προσποιείται ότι βήχει.*) Εγώ είμαι... Η τεκίλα φταίει, δεν την έχω συνηθίσει. Τι δυνατό πράγμα... Θες;

ΣΑΜ (*καχύποπτα*) – Όχι, ευχαριστώ, οδηγώ...

ΦΡΕΝΤ – Εννοείται...

ΣΑΜ – Θα μου το έλεγες αν δεν ήσουν μόνος. Στοίχημα είναι στοίχημα...

ΦΡΕΝΤ – Μα φυσικά...

ΣΑΜ – Τότε έλα να κάνουμε ρεβεγιόν μαζί!

ΦΡΕΝΤ – Όχι, στο λέω, είναι πραγματικά πολύ ωραίο εκ μέρους σου, αλλά... Έχω ανάγκη να βάλω λίγο τις σκέψεις μου σε τάξη...

ΣΑΜ – Καλά... Αν αλλάξεις γνώμη, με παίρνεις τηλέφωνο...;

ΦΡΕΝΤ – Έτσι... Άντε, καλά Χριστούγεννα λοιπόν... Και φίλα τη γιαγιά σου από μένα...

Ο Σαμ βγαίνει. Ο Φρεντ πηγαίνει να φέρει τη Νατάσα από το υπνοδωμάτιο.

ΝΑΤΑΣΑ – Η τεκίλα είναι δυνατή. Ακόμα πιο δυνατή κι από τη βότκα!

ΦΡΕΝΤ – Ναι...

ΝΑΤΑΣΑ – Ήταν ο φίλος σας; Είναι ζηλιάρης;

ΦΡΕΝΤ – Ο φίλος μου; Μα καθόλου...

ΝΑΤΑΣΑ – Η ομοφυλοφιλία απαγορεύεται στη Λευκορωσία. Βάζουν τους ομοφυλόφιλους φυλακή. Και στον δρόμο... τους χτυπούν.

ΦΡΕΝΤ – Μα δεν είμαι καθόλου ομοφυλόφιλος, τέλος πάντων!

ΝΑΤΑΣΑ – Δεν σας αρέσουν οι ομοφυλόφιλοι;

ΦΡΕΝΤ – Μα όχι, φυσικά και όχι! Δηλαδή... ναι, μου αρέσουν, αγαπώ τους ομοφυλόφιλους, αλλά...

ΝΑΤΑΣΑ – Δηλαδή λατρεύετε τους ομοφυλόφιλους... Και ο φίλος σας, είναι κι αυτός ομοφυλόφιλος;

ΦΡΕΝΤ – Ακούστε, κανείς δεν είναι ομοφυλόφιλος, εντάξει; Το μόνο που σας ζητάω είναι να μην πείτε σε κανέναν ότι κοιμηθήκατε μαζί μου. Θέλω να πω... στο σπίτι μου. Θα ήταν πολύ μακρύ να σας το εξηγήσω, αλλά είναι πολύ σημαντικό για μένα.

ΝΑΤΑΣΑ – Εντάξει... Δεν θα ήθελα να μπλέξετε με τον φίλο σας εξαιτίας μου...

ΦΡΕΝΤ – Λοιπόν, νομίζω πως ήρθε η ώρα να πάμε για ύπνο.

ΝΑΤΑΣΑ – Για ύπνο;

ΦΡΕΝΤ – Ναι... Και επειδή έχω μόνο ένα κρεβάτι, εσείς θα πάρετε το δωμάτιο κι εγώ θα κοιμηθώ στον καναπέ.

ΝΑΤΑΣΑ – Ούτε συζήτηση! Δεν θέλω να σας πάρω το κρεβάτι σας!

ΦΡΕΝΤ – Δύο μέρες τώρα κοιμάστε μέσα σ' ένα κουτί...

ΝΑΤΑΣΑ – Θα πάρω τον καναπέ, θα είναι σίγουρα πιο άνετα απ' το να κοιμάμαι όρθια μέσα σ' ένα κουτί, σας το εγγυώμαι...

ΦΡΕΝΤ – Εντάξει... τότε... καληνύχτα.

ΝΑΤΑΣΑ – Καληνύχτα...

Ο Φρεντ βγαίνει. Η Νατάσα περιμένει μια στιγμή και βγάζει το κινητό της. Πλέον μιλά χωρίς προφορά.

ΝΑΤΑΣΑ – Σαμ; Εντάξει, θα περάσω τη νύχτα στο σπίτι του...

ΣΑΜ – Τέλεια! Άρα κέρδισα το στοίχημα!

ΝΑΤΑΣΑ – Ναι, αλλά μην ξεχνάς τη μικρή μας συμφωνία. Θέλω τα μισά: χίλια πεντακόσια ευρώ.

ΣΑΜ – Θα τα πάρεις, σου το υπόσχομαι.

ΝΑΤΑΣΑ – Τι με βάζεις να κάνω...

ΣΑΜ – Σε διάλεξα για να παίζεις στο έργο μου. Ήξερα ότι είσαι καλή ηθοποιός και ότι θα κρατούσες τέλεια τον ρόλο σου.

ΝΑΤΑΣΑ – Ναι, αλλά νιώθω λίγο τύψεις. Ο φίλος σου είναι μάλλον συμπαθητικός... Λίγο αφελής, αλλά... είναι καλό παιδί.

ΣΑΜ – Μη μου πεις ότι αρχίζεις να τον ερωτεύεσαι!

ΝΑΤΑΣΑ – Μα τι λες τώρα...

Ο Φρεντ επιστρέφει κρατώντας μια πετσέτα μπάνιου και ακούει την τελευταία λέξη της συνομιλίας. Εκείνη κρύβει βιαστικά το κινητό της.

ΦΡΕΝΤ – Έχετε κινητό τηλέφωνο;

ΝΑΤΑΣΑ (χωρίς προφορά) – Φυσικά! Ξέρετε, στη Λευκορωσία μπορεί να μην έχουμε σούσι ούτε τάκος, αλλά έχουμε ψυγεία και κινητά τηλέφωνα...

ΦΡΕΝΤ – Και δεν έχετε πια ρωσική προφορά;

Η Νατάσα αιφνιδιάζεται εμφανώς.

ΝΑΤΑΣΑ – Ρωσική προφορά;

ΦΡΕΝΤ – Πριν λίγο, μιλούσατε με ρωσική προφορά.

Η Νατάσα προσπαθεί να ξαναπάρει την προφορά της.

ΝΑΤΑΣΑ – Θέλετε να πείτε... λευκορωσική προφορά;

ΦΡΕΝΤ – Μια προφορά, τέλος πάντων... Και πριν, στο τηλέφωνο, μιλούσατε χωρίς καμία προφορά.

ΝΑΤΑΣΑ – Δηλαδή... έχω προφορά... μόνο όταν είμαι πολύ αγχωμένη...

ΦΡΕΝΤ – Άρα τώρα είστε πάλι λίγο νευρική...

ΝΑΤΑΣΑ – Ναι... Ίσως φταίτε εσείς που με κάνετε νευρική...

ΦΡΕΝΤ – Παρεμπιπτόντως... πού μάθατε να μιλάτε τόσο καλά τη γλώσσα μας; Με ή χωρίς προφορά...

ΝΑΤΑΣΑ – Στην *Alliance Française* του Μινσκ.

ΦΡΕΝΤ – Και δεν έχετε έρθει ποτέ στη Γαλλία στο παρελθόν;

ΝΑΤΑΣΑ – Ποτέ.

ΦΡΕΝΤ – Ε, λοιπόν... εγώ έκανα επτά χρόνια γερμανικά στο λύκειο, έχω πάει καμιά εξάδα φορές στη Γερμανία, και δεν θα μπορούσα ούτε καν να παραγγείλω ξινολάχανο σε ένα εστιατόριο στο Μόναχο, την περίοδο της Γιορτής της Μπύρας...

ΝΑΤΑΣΑ – Έχω μεγάλη ευκολία στις γλώσσες.

ΦΡΕΝΤ – Το βλέπω... Και λοιπόν, χωρίς να θέλω να γίνω αδιάκριτος, με ποιον μιλούσατε πριν;

ΝΑΤΑΣΑ – Με έναν φίλο μου, που έμεινε στη Λευκορωσία.

ΦΡΕΝΤ – Όταν λέτε φίλος, εννοείτε...

ΝΑΤΑΣΑ – Εκείνον που με πακετάρισε.

ΦΡΕΝΤ – Σας πακετάρισε;

ΝΑΤΑΣΑ – Μέσα σ' αυτό το κουτί! Στη θέση του ψυγείου σας... Ήθελε να μάθει αν όλα πήγαν καλά. Αν έφτασα σωστά... Αν είχα καλό ταξίδι...

ΦΡΕΝΤ – Μάλιστα... *(Χαμογελούν ο ένας στον άλλο και νιώθει κανείς ότι υπάρχει μια έλξη μεταξύ τους, αλλά εκείνος αντιστέκεται.)* Περίεργο...

ΝΑΤΑΣΑ – Τι πράγμα;

ΦΡΕΝΤ – Έχω την εντύπωση ότι σας έχω ξαναδεί κάπου.

ΝΑΤΑΣΑ – Αλήθεια; Σε κάποιο περιοδικό, ίσως. Στη Λευκορωσία είμαι μοντέλο... Κάνω φωτογραφίσεις για περιοδικά...

ΦΡΕΝΤ – Τι είδους περιοδικά;

ΝΑΤΑΣΑ *(με υπονοούμενο)* – Απ' ό,τι φαίνεται, το είδος των περιοδικών που διαβάζετε καμιά φορά... κρυφά ίσως...

ΦΡΕΝΤ – Μα δεν μου είπατε ότι ασχολείστε με την πολιτική;

ΝΑΤΑΣΑ – Μπορεί κανείς να είναι μοντέλο και να ασχολείται και με την πολιτική.

Μια μικρή αμηχανία.

ΦΡΕΝΤ – Ήρθα να σας φέρω μια πετσέτα... και μια οδοντόβουρτσα.

ΝΑΤΑΣΑ – Ευχαριστώ...

ΦΡΕΝΤ – Λοιπόν... καληνύχτα.

ΝΑΤΑΣΑ – Καληνύχτα.

Ο Φρεντ βγαίνει. Εκείνη ξαναπαίρνει το κινητό της και καλεί τον Σαμ.

ΝΑΤΑΣΑ *(χαμηλόφωνα)* – Λοιπόν, κέρδισες το στοίχημά σου, τώρα φτάνει. Αύριο το πρωί φεύγω.

ΣΑΜ – Περίμενε! Όχι τόσο γρήγορα... Τώρα πρέπει να το ολοκληρώσουμε.

ΝΑΤΑΣΑ – Να ολοκληρώσουμε; Αστειεύεσαι! Έπρεπε απλώς να περάσω τη νύχτα στο σπίτι του, δεν μιλήσαμε ποτέ για κάτι άλλο. Ποια με περνάς δηλαδή;

ΣΑΜ – Δεν σου αρέσει;

ΝΑΤΑΣΑ – Δεν είναι αυτό το θέμα! Είμαι ηθοποιός, δεν είμαι πουτάνα!

ΣΑΜ – Αμέσως στις βαριές κουβέντες...

ΝΑΤΑΣΑ – Να κοιμηθώ με έναν τύπο για χίλια πεντακόσια ευρώ, εσύ πώς το λες;

ΣΑΜ – Εγώ το λέω... πολυτελείας.

ΝΑΤΑΣΑ – Άντε γαμήσου!

ΣΑΜ – Όπως και να 'χει, χρειάζομαι μια απόδειξη!

ΝΑΤΑΣΑ – Εντάξει. Αύριο στο πρωινό βγάζω μια σέλφι μαζί του, στη στέλνω και τέλος!

ΣΑΜ – OK, OK... Τώρα, αν ο φίλος μου σου αρέσει, μην κρατιέσαι άλλο.

ΝΑΤΑΣΑ – Ναι, καλά... Καλά Χριστούγεννα κι από μένα! *(Κρύβει το κινητό της και μένει για λίγο σκεφτική.)* Είναι αλήθεια ότι δεν είναι άσχημος, αλλά τέλος πάντων... *(Συνέρχεται.)* Όχι, δεν τίθεται τέτοιο θέμα!

Σκοτάδι.

Σκηνή 4

Ο Φρεντ ακουμπά ένα δίσκο με πρωινό στο χαμηλό τραπεζάκι. Η Νατάσα εμφανίζεται από το μπάνιο, τυλιγμένη με το μπουρνούζι που είδαμε στην αρχή πάνω στον Φρεντ. Ο Φρεντ δείχνει λίγο ξαφνιασμένος από την εμφάνισή της.

ΝΑΤΑΣΑ – Σας δανείστηκα το μπουρνούζι σας.

ΦΡΕΝΤ – Α, ναι... το βλέπω...

ΝΑΤΑΣΑ – Μπορώ να το βγάλω, αν θέλετε...

ΦΡΕΝΤ – Να το βγάλετε...; Εε...

ΝΑΤΑΣΑ – Όχι, εννοώ... Μπορώ να πάω να ντυθώ αμέσως. Για να σας επιστρέψω το μπουρνούζι.

ΦΡΕΝΤ – Όχι, όχι, σας παρακαλώ... Κρατήστε το...

ΝΑΤΑΣΑ – Ευχαριστώ για την πετσέτα... και για την οδοντόβουρτσα.

ΦΡΕΝΤ – Ήταν εντάξει το νερό; Δεν ήταν πολύ ζεστό;

ΝΑΤΑΣΑ – Όχι, γιατί;

ΦΡΕΝΤ – Δεν ξέρω... Στη Λευκορωσία, φαντάζομαι πως δεν έχετε ζεστό νερό κάθε μέρα.

ΝΑΤΑΣΑ – Είναι αλήθεια ότι σε εμάς... το νερό είναι συνήθως χλιαρό... Και αυτό, όταν έχουμε την τύχη να τρέχει νερό από τη βρύση!

ΦΡΕΝΤ – Το πρωινό είναι έτοιμο!

ΝΑΤΑΣΑ – Ευχαριστώ πάρα πολύ! Είναι υπέροχο...

Αρχίζουν να παίρνουν πρωινό.

ΦΡΕΝΤ – Φαντάζομαι ότι θα προτιμούσατε να περάσετε τα Χριστούγεννα με την οικογένειά σας...

ΝΑΤΑΣΑ – Δυστυχώς, δεν είχα επιλογή... (Κοιτάζει τα πακέτα στη βάση του δέντρου.) Βλέπω ότι ο Άγιος Βασίλης σας έφερε δώρα...

ΦΡΕΝΤ – Περίμενα κυρίως ένα μεγάλο χθες, με το ψυγείο μου μέσα, αλλά τέλος πάντων...

ΝΑΤΑΣΑ – Συγγνώμη... Λυπάμαι πραγματικά...

ΦΡΕΝΤ – Τελικά, ίσως να μη βγήκα χαμένος...

Εκείνη δείχνει λίγο αναστατωμένη.

ΝΑΤΑΣΑ – Δεν τα ανοίγετε;

ΦΡΕΝΤ – Υπάρχει ένα για εσάς.

ΝΑΤΑΣΑ – Για μένα;

ΦΡΕΝΤ – Το κόκκινο.

ΝΑΤΑΣΑ – Τι είναι;

ΦΡΕΝΤ – Ανοίξτε το...

Η Νατάσα ανοίγει το πακέτο και βγάζει ένα βιβλίο.

ΝΑΤΑΣΑ – Ο Κώδικας Οδικής Κυκλοφορίας;

ΦΡΕΝΤ – Συγγνώμη, δεν πρόλαβα να βγω έξω να πάρω κάτι άλλο. Ήταν το μόνο που είχα πρόχειρο.

ΝΑΤΑΣΑ – Ευχαριστώ, είναι πολύ ευγενικό...

ΦΡΕΝΤ – Αν μια μέρα θελήσετε να βγάλετε δίπλωμα οδήγησης στη Γαλλία... Είναι λίγο παλιό, αλλά ο Κώδικας Οδικής Κυκλοφορίας... δεν θα έχει αλλάξει και τόσο πολύ.

ΝΑΤΑΣΑ – Θα το κρατήσω σαν φυλαχτό...

ΦΡΕΝΤ – Έχετε τα ίδια σήματα με εμάς στη Λευκορωσία ή...;

ΝΑΤΑΣΑ – Εγώ... Δεν ξέρω, δεν έχω δίπλωμα οδήγησης.

ΦΡΕΝΤ – Μα έχετε σήματα, έτσι κι αλλιώς, εκεί;

ΝΑΤΑΣΑ – Ναι, σίγουρα... Αλλά δεν θέλω να σας ενοχλώ άλλο. Θα τελειώσω να ετοιμάζομαι και... μετά θα φύγω αμέσως.

ΦΡΕΝΤ – Τελειώστε τουλάχιστον τον καφέ σας!

Εκείνη τελειώνει τον καφέ της.

ΝΑΤΑΣΑ – Έχω μια τελευταία χάρη να σας ζητήσω...

ΦΡΕΝΤ – Σας ακούω.

ΝΑΤΑΣΑ – Θα ήθελα να βγάλω μια φωτογραφία. Για ενθύμιο...

ΦΡΕΝΤ – Μια φωτογραφία;

ΝΑΤΑΣΑ – Με το κινητό μου! Μια σέλφι! Εσείς κι εγώ...

ΦΡΕΝΤ – Εντάξει.

Εκείνη παίρνει το κινητό της και το τεντώνει για να βγάλει τη σέλφι. Και οι δυο κοιτάζουν τον φακό.

ΝΑΤΑΣΑ – Τώρα, κοιτάξτε εμένα. (Τον φιλά στο στόμα και τραβά άλλη μία φωτογραφία.) Φιλιά από τη Λευκορωσία...

Εκείνος είναι ταραγμένος, αλλά γρήγορα συνέρχεται.

ΦΡΕΝΤ – Θα πάτε να ντυθείτε...

Εκείνη ετοιμάζεται να φύγει.

ΦΡΕΝΤ – Το «Θα πάω να κοιμηθώ σπίτι σας», το γνωρίζετε;

ΝΑΤΑΣΑ – Όχι...

ΦΡΕΝΤ – Είναι ένας τύπος που γυρίζει μόνος του σε όλο τον κόσμο. Κάθε φορά βάζει στοίχημα ότι θα πάει να κοιμηθεί στο σπίτι ενός αγνώστου.

ΝΑΤΑΣΑ – Στοίχημα;

ΦΡΕΝΤ – Και βιντεοσκοπεί τον εαυτό του για να αποδείξει ότι κέρδισε το στοίχημα. Όταν βγάλατε αυτή τη σέλφι, μου το θύμισε αυτό...

ΝΑΤΑΣΑ – Α, ναι...

ΦΡΕΝΤ – Δεν είναι για μια τέτοια εκπομπή, σωστά;

ΝΑΤΑΣΑ – Εκπομπή;

ΦΡΕΝΤ – Για μια λευκορωσική εκδοχή του «Θα πάω να κοιμηθώ σπίτι σας», δηλαδή; Μου είπατε ότι είστε μοντέλο, ίσως δουλεύετε και για την τηλεόραση...

ΝΑΤΑΣΑ – Όχι, δεν είναι για τηλεοπτική εκπομπή. (Παίρνει πιο σοβαρό ύφος.) Μάλιστα... δεν σας το είπα χθες για να μη σας ανησυχήσω, αλλά ο φίλος μου με προειδοποίησε ότι...

ΦΡΕΝΤ – Τι;

ΝΑΤΑΣΑ – Η λευκορωσική μυστική αστυνομία... Ανακάλυψαν πώς έφυγα από τη χώρα, κρυμμένη μέσα σ' αυτή τη συσκευασία ψυγείου. Βρήκαν το δελτίο παραγγελίας και ξέρουν ότι παραδόθηκα στο σπίτι σας...

ΦΡΕΝΤ – Όχι;

ΝΑΤΑΣΑ – Πρέπει να φύγω αμέσως. Αυτοί οι άνθρωποι είναι πολύ επικίνδυνοι. Θα μπορούσαν να σας κάνουν κακό κι εσάς.

ΦΡΕΝΤ – Κακό; Μα είμαστε στη Γαλλία! Μας προστατεύει η γαλλική αστυνομία...

ΝΑΤΑΣΑ – Οι λευκορώσοι πράκτορες δρουν εκτός κάθε νομιμότητας, ακόμη και στο εξωτερικό. Η ειδικότητά τους είναι οι δηλητηριάσεις με ραδιενεργές ουσίες...

ΦΡΕΝΤ – Ελπίζω τα τάκος που φάγαμε χθες να μην ήταν ραδιενεργά... Είναι αλήθεια ότι ο ντελιβεράς είχε λίγο περίεργη φάτσα...

ΝΑΤΑΣΑ – Θα ντυθώ και θα φύγω...

Βγαίνει. Έχει αφήσει το μπουφάν της στην πλάτη μιας καρέκλας. Εκείνος ψάχνει στις τσέπες, βρίσκει χαρτιά και τα κοιτάζει.

ΦΡΕΝΤ – Σαρλότ... Ηθοποιός... Η σκύλα, το 'ξερα... Θα είναι σίγουρα καμιά φίλη του Σαμ... Το μικρό καθίκι...

Ξαναβάζει τα χαρτιά στην τσέπη του μπουφάν και τελειώνει τον καφέ του με σκεπτικό ύφος. Η Νατάσα επιστρέφει, με δραματική έκφραση.

ΝΑΤΑΣΑ – Ευχαριστώ, Φρεντ... Δεν θα ξεχάσω ποτέ όσα κάνατε για μένα... Αντίο...

Εκείνη ετοιμάζεται να φύγει. Εκείνος σηκώνεται με αποφασιστικό ύφος και της κλείνει τον δρόμο.

ΦΡΕΝΤ – Ούτε συζήτηση. Δεν θα σας αφήσω έτσι.

ΝΑΤΑΣΑ – Συγγνώμη;

ΦΡΕΝΤ – Δεν γνωρίζετε κανέναν σ' αυτή τη χώρα! Πού θα πάτε να κοιμηθείτε;

ΝΑΤΑΣΑ – Μην ανησυχείτε για μένα... Θα κάνω όπως σ' εκείνη την εκπομπή που μου είπατε...

ΦΡΕΝΤ – Μα γι' αυτό ακριβώς ανησυχώ! Εσείς είστε γυναίκα! Και μάλιστα μια πολύ όμορφη γυναίκα... Δεν γίνεται να ακολουθήσετε τον πρώτο άγνωστο που θα σας καλέσει να κοιμηθείτε στο σπίτι του. Είναι επικίνδυνο!

ΝΑΤΑΣΑ – Ξέρω να υπερασπίζομαι τον εαυτό μου, ξέρετε.

ΦΡΕΝΤ – Και τι σκοπεύετε να κάνετε για να ζήσετε;

ΝΑΤΑΣΑ – Είμαι μοντέλο... Αν χρειαστεί, ξέρω πώς να βγάλω λεφτά.

ΦΡΕΝΤ – Με φωτογραφίσεις μόδας; Μα στη Γαλλία δεν είναι τόσο εύκολο... όταν δεν έχεις γνωριμίες...

ΝΑΤΑΣΑ – Δεν σκεφτόμουν αυτού του είδους τις φωτογραφίσεις...

ΦΡΕΝΤ – Ούτε λόγος... Θα μείνετε εδώ. Μαζί μου.

Χτυπά το κινητό του και απαντά.

ΦΡΕΝΤ – Ναι, Σαμ.

ΣΑΜ – Γεια σου, φίλε μου, είμαι στη γειτονιά σου. Μπορώ να ανέβω για έναν καφέ;

ΦΡΕΝΤ – Συγγνώμη, αλλά... όχι, τώρα δεν με βολεύει καθόλου.

ΣΑΜ – Πάλι! Στο τέλος θα αρχίσω να υποψιάζομαι... Μου ορκίζεσαι ότι στ' αλήθεια δεν υπάρχει καμία γυναίκα στο σπίτι σου;

ΦΡΕΝΤ – Πρέπει να κλείσω. Θα σου εξηγήσω... Θα σε πάρω εγώ.

Κλείνει το τηλέφωνο. Η Νατάσα δείχνει όλο και πιο άβολη.

ΝΑΤΑΣΑ – Δεν θέλω σε καμία περίπτωση να μαλώσετε με τον φίλο σας εξαιτίας μου...

ΦΡΕΝΤ – Πρέπει να σας ομολογήσω κάτι...

ΝΑΤΑΣΑ – Α, ναι...;

ΦΡΕΝΤ – Έχω βάλει στοίχημα με αυτόν τον φίλο ότι δεν θα δεχτώ καμία γυναίκα στο σπίτι μου μέχρι το τέλος της χρονιάς. Γι' αυτό δεν ήθελα να σας αφήσω να κοιμηθείτε εδώ μέσα.

ΝΑΤΑΣΑ – Στοίχημα;

ΦΡΕΝΤ – Τρεις χιλιάδες ευρώ.

ΝΑΤΑΣΑ – Είναι πολλά λεφτά...

ΦΡΕΝΤ – Ναι, αλλά δεν με νοιάζει πια... Δεν πρόκειται να σας πετάξω στον δρόμο. Και μάλιστα ανήμερα Χριστούγεννα. Μπορείτε να μείνετε εδώ όσο θέλετε.

ΝΑΤΑΣΑ – Μα το είπατε κι εσείς· κρύβοντας μια μετανάστρια χωρίς χαρτιά, κινδυνεύετε να μπλέξετε με τη γαλλική αστυνομία!

ΦΡΕΝΤ – Στον πόλεμο, άνθρωποι έκρυβαν Γάλλους αντιστασιακούς στα υπόγειά τους. Μπορώ κι εγώ να κρύψω στο κρεβάτι μου μια Λευκορωσίδα αντιστασιακή... που, επιπλέον, είναι και τοπ μόντελ!

Η Νατάσα αιφνιδιάζεται φανερά.

ΝΑΤΑΣΑ – Δεν ξέρω τι να πω... Είστε πραγματικά ήρωας...

ΦΡΕΝΤ – Οποιοσδήποτε θα έκανε το ίδιο στη θέση μου, πιστεύω... Αν σας απέλαυναν για να σας παραδώσουν ξανά στα νύχια της λευκορωσικής μυστικής αστυνομίας... δεν θα το συγχωρούσα ποτέ στον εαυτό μου.

ΝΑΤΑΣΑ – Βεβαίως, αλλά...

ΦΡΕΝΤ – Μην πείτε τίποτα άλλο! Θα σας κρατήσω εδώ μέχρι την καινούργια χρονιά. Θα περάσουμε μαζί και το ρεβεγιόν της Πρωτοχρονιάς.

ΝΑΤΑΣΑ – Την Πρωτοχρονιά...; Μα τέλος πάντων... σίγουρα θα έχετε σχέδια! Δεν θέλω να σας χαλάσω τη βραδιά!

ΦΡΕΝΤ – Δεν έχω κανένα σχέδιο απολύτως. Είχα σκοπό να κάνω ρεβεγιόν μόνος μου, για να αποφύγω τους πειρασμούς... Όσο για εκείνο το στοίχημα που σας ανέφερα...

ΝΑΤΑΣΑ – Και θα χάσετε τρεις χιλιάδες ευρώ; Εξαιτίας μου;

ΦΡΕΝΤ – Μην επιμένετε, η απόφαση είναι ειλημμένη. Θα μείνετε εδώ και κανείς δεν θα σας κάνει κακό. Δεν θα σας αφήσω από τα μάτια μου ούτε για ένα δευτερόλεπτο...

ΝΑΤΑΣΑ – Μα... θα πρέπει να πηγαίνετε στη δουλειά σας, έτσι δεν είναι συνήθως;

ΦΡΕΝΤ – Είμαι γραφίστας! Δουλεύω από το σπίτι.

ΝΑΤΑΣΑ – Κάποια στιγμή, πάντως, θα πρέπει να φύγω...

ΦΡΕΝΤ – Φυσικά... Αυτό που χρειάζεστε είναι χαρτιά. Αφήστε με να σκεφτώ... Πώς μπορεί κανείς να γίνει Γαλλίδα ή, έστω, να πάρει άδεια παραμονής;

ΝΑΤΑΣΑ – Δεν ξέρω...

ΦΡΕΝΤ – Θα έπρεπε να κάνετε μια ηρωική πράξη, για παράδειγμα... όπως να σώσετε ένα παιδί από πνιγμό, ή κάτι τέτοιο.

ΝΑΤΑΣΑ – Δεν θα πετάξουμε ένα παιδί στον Σηκουάνα μόνο και μόνο για να μου δοθεί η ευκαιρία να κάνω μια ηρωική πράξη, έτσι δεν είναι.

ΦΡΕΝΤ – Όχι, έχεις δίκιο...

ΝΑΤΑΣΑ – Ειδικά που κολυμπάω πολύ άσχημα... Σας το είπα, δεν υπάρχει θάλασσα στη Λευκορωσία.

ΦΡΕΝΤ – Το βρήκα!

ΝΑΤΑΣΑ – Τι;

ΦΡΕΝΤ – Θα μπορούσα να σας υιοθετήσω!

ΝΑΤΑΣΑ – Να με υιοθετήσετε; Δηλαδή... σαν σκύλο;

ΦΡΕΝΤ – Σαν κόρη μου!

ΝΑΤΑΣΑ – Έχουμε την ίδια ηλικία! Περίπου... Και, στο κάτω κάτω, έχω ήδη γονείς...

ΦΡΕΝΤ – Δεν ξέρω... Κάποια λύση θα υπάρχει... Θα το σκεφτώ λίγο...

ΝΑΤΑΣΑ – Καλά...

ΦΡΕΝΤ – Παρεμπιπτόντως, δεν σας το είπα; Έκανα λίγα ρωσικά στο λύκειο!

ΝΑΤΑΣΑ – Αλήθεια...;

ΦΡΕΝΤ – Ναι, ναι... Εντάξει, δεν μιλάω πραγματικά, αλλά... ξέρω λίγες λέξεις. Μάλιστα είχα πάει στη Μόσχα πριν από μερικά χρόνια και είχα αγοράσει και μια μέθοδο για να μάθω ρωσικά...

ΝΑΤΑΣΑ – Α, ναι...;

Ο Φρεντ ψάχνει μέσα σε ένα χαρτόκουτο.

ΦΡΕΝΤ – Δεν ξέρω πού το έχω βάλει... με αυτή τη μετακόμιση...

ΝΑΤΑΣΑ – Δεν χρειάζεται να ψάχνετε...

ΦΡΕΝΤ – Ορίστε! Τυχερός είμαι...

ΝΑΤΑΣΑ – Α, μάλιστα...

Ανοίγει μια μέθοδο εκμάθησης ρωσικών ή έναν ταξιδιωτικό οδηγό με έτοιμες φράσεις.

ΦΡΕΝΤ – Λοιπόν... (Διαβάζοντας μια φράση φωνητικά) Πανιντέλνικ, φτόρνικ, σρέντα, τσιτβιέρκ, πιατνίτσα, σουμπότα, βασκρισένια...

Εκείνη είναι εμφανώς αμήχανη, δεν καταλαβαίνει.

ΝΑΤΑΣΑ – Συγγνώμη, εγώ...

ΦΡΕΝΤ – Σίγουρα φταίει η προφορά μου. Περίμενε, θα το πω ξανά, πιο προσεκτικά...

ΝΑΤΑΣΑ – Όχι, όχι... αλλά εγώ δεν είμαι Ρωσίδα. Τα λευκορωσικά είναι εντελώς διαφορετική γλώσσα. Με τους Ρώσους δεν καταλαβαινόμαστε καθόλου μεταξύ μας. Γι' αυτό άλλωστε είμαστε συχνά σε σύγκρουση μαζί τους...

ΦΡΕΝΤ – Μάλιστα...

ΝΑΤΑΣΑ – Και τι σημαίνει αυτό που είπατε;

ΦΡΕΝΤ – Σημαίνει... (Κοιτάζει τη μέθοδο ή τον οδηγό.) Δευτέρα, Τρίτη, Τετάρτη, Πέμπτη, Παρασκευή, Σάββατο, Κυριακή. Όπως οι επτά μέρες της εβδομάδας που πρόκειται να περάσουμε μαζί μέχρι την καινούργια χρονιά!

ΝΑΤΑΣΑ – Εντάξει...

Της χαμογελά με ένα αφελές ύφος.

Σκοτάδι.

Σκηνή 5

Το ίδιο σαλόνι. Το χαρτόκουτο του ψυγείου και το χριστουγεννιάτικο δέντρο έχουν εξαφανιστεί. Η Νατάσα είναι μόνη και ξεφυλλίζει τη μέθοδο ρωσικών ή τον ταξιδιωτικό οδηγό. Ακούγεται το κουδούνι της εξώπορτας και πάει να ανοίξει. Επιστρέφει με τον Σαμ.

ΣΑΜ – Δεν είναι εδώ;

ΝΑΤΑΣΑ – Πήγε για ψώνια, θα γυρίσει από στιγμή σε στιγμή.

ΣΑΜ – Τότε δεν θα μείνω. Αν μας δει μαζί, τελειώσαμε. Και θέλω να τον αφήσω να «ψηθεί» λίγο ακόμα μέχρι την πρώτη Ιανουαρίου...

ΝΑΤΑΣΑ – Πρέπει να τελειώνουμε μ' αυτή την ιστορία, Σαμ. Εδώ και μια εβδομάδα είμαι κολλημένη εδώ, στο σπίτι του καλύτερου σου φίλου, να μιλάω με ρωσική προφορά...

ΣΑΜ – Παραδέξου το πάντως... γελάμε πολύ.

ΝΑΤΑΣΑ – Ναι, καλά... κυρίως εσύ! Κατάφερα να ξεφεύγω πού και πού για τις πρόβες, αλλά σου θυμίζω ότι απόψε είναι η 31η Δεκεμβρίου. Έχω παράσταση να παίξω! Κι εσύ επίσης, απ' όσο ξέρω...

ΣΑΜ – Μην ανησυχείς, θα παίζεις. Άλλωστε, έχει ήδη χάσει το στοίχημα, οπότε γιατί μένεις ακόμα εδώ;

ΝΑΤΑΣΑ – Δεν ξέρω... Δεν ξέρω πια πώς να ξεμπλέξω, Σαμ... Δεν θέλω να τον απογοητεύσω, καταλαβαίνεις...;

ΣΑΜ – Εεε... όχι, δεν είμαι σίγουρος ότι καταλαβαίνω. Εκτός αν...

ΝΑΤΑΣΑ – Εκτός αν τι;

ΣΑΜ – Εκτός αν έχεις πραγματικά ερωτευτεί μ' αυτόν...

ΝΑΤΑΣΑ – Ανοησίες... Λοιπόν, πρέπει να φύγεις τώρα. Μπορεί να γυρίσει από στιγμή σε στιγμή...

ΣΑΜ – ΟΚ, φεύγω...

Βγαίνει. Εκείνη ξαναβυθίζεται στη μέθοδο. Ο Φρεντ μπαίνει κρατώντας σακούλες με ψώνια.

ΦΡΕΝΤ – Πέτυχα τον Σαμ στη σκάλα... καλά κάνατε που δεν του ανοίξατε.

ΝΑΤΑΣΑ – Έκανα όπως μου είπατε... Δεν ανοίγω σε κανέναν... Αλλά δεν του φάνηκε περίεργο που δεν τον βάλατε μέσα στο σπίτι;

ΦΡΕΝΤ – Φαινόταν βιαστικός... Απόψε έχει την πρεμιέρα του έργου του...

ΝΑΤΑΣΑ – Ναι, το ξέρω.

ΦΡΕΝΤ – Και πώς το ξέρετε αυτό;

ΝΑΤΑΣΑ – Δηλαδή... όχι, δεν το ξέρω... μάλλον θα μου το είχατε πει εσείς...

ΦΡΕΝΤ – Έκανα μερικά ψώνια για να μπορέσουμε να γιορτάσουμε αξιοπρεπώς οι δυο μας το ρεβεγιόν της Πρωτοχρονιάς. Σας αρέσουν τα στρείδια;

ΝΑΤΑΣΑ – Τα στρείδια;

ΦΡΕΝΤ – Δεν ξέρετε ούτε αυτά τι είναι; Α, ναι, σωστά... στη Λευκορωσία δεν έχετε θάλασσα...

ΝΑΤΑΣΑ – Όχι...

ΦΡΕΝΤ – Δεν έχουμε ψυγείο, αλλά... θα τα βάλω στο περβάζι του παραθύρου μέχρι τότε. Με το κρύο που κάνει... Θα δείτε, τα στρείδια είναι λίγο ιδιαίτερα, αλλά είναι πολύ νόστιμα...

ΝΑΤΑΣΑ – Ευχαριστώ, είναι πολύ ευγενικό εκ μέρους σας. Αλλά για απόψε...

ΦΡΕΝΤ – Α... χάσατε πάλι τη λευκορωσική προφορά σας...

ΝΑΤΑΣΑ – Ναι... Θα μπορούσε κανείς σχεδόν να πιστέψει ότι είμαι Γαλλίδα.

ΦΡΕΝΤ – Τόσο το καλύτερο, γιατί ήθελα να σας κάνω μια πρόταση.

ΝΑΤΑΣΑ – Μια πρόταση;

ΦΡΕΝΤ – Καθίστε...

Κάθεται, λίγο ανήσυχη.

ΝΑΤΑΣΑ – Σας ακούω...

ΦΡΕΝΤ – Σκέφτηκα το μέλλον σας.

ΝΑΤΑΣΑ – Α, ναι...;

ΦΡΕΝΤ – Μιλάτε άψογα γαλλικά. Και είστε ήδη μοντέλο. Θα σας ενδιέφερε να κάνετε θέατρο;

ΝΑΤΑΣΑ – Θέατρο;

ΦΡΕΝΤ – Έχω έναν φίλο που είναι σκηνοθέτης και ηθοποιός. Θέλετε να σας τον γνωρίσω;

ΝΑΤΑΣΑ – Δεν ξέρω αν... Και ύστερα, δεν έχω χαρτιά· δεν θα μπορούσα ποτέ να δουλέψω στη Γαλλία χωρίς χαρτιά...

ΦΡΕΝΤ – Ακριβώς γι’ αυτό σκέφτηκα έναν τρόπο να σας βοηθήσω να πάρετε άδεια παραμονής.

ΝΑΤΑΣΑ – Την υιοθεσία...

ΦΡΕΝΤ – Η υιοθεσία είναι πολύ χρονοβόρα και πολύ περίπλοκη. Υπάρχει όμως μια άλλη λύση, πολύ πιο απλή.

ΝΑΤΑΣΑ – Ποια;

ΦΡΕΝΤ – Ο γάμος!

ΝΑΤΑΣΑ – Ο γάμος; Με ποιον;

ΦΡΕΝΤ – Μαζί μου!

ΝΑΤΑΣΑ – Μαζί σας;

ΦΡΕΝΤ – Δεν είστε ήδη παντρεμένη, έτσι δεν είναι;

ΝΑΤΑΣΑ – Όχι...

ΦΡΕΝΤ – Τότε... θα μπορούσατε να γίνετε γυναίκα μου;

ΝΑΤΑΣΑ – Θα ήσασταν έτοιμος να με παντρευτείτε, μόνο και μόνο για να μπορέσω να πάρω χαρτιά;

ΦΡΕΝΤ – Γιατί όχι; Ένας λευκός γάμος.

ΝΑΤΑΣΑ – Λευκός γάμος;

ΦΡΕΝΤ – Θα είναι το χριστουγεννιάτικο δώρο σας...

ΝΑΤΑΣΑ – Είναι πραγματικά πολύ ευγενικό εκ μέρους σας, αλλά... δεν μπορώ να το δεχτώ έτσι.

ΦΡΕΝΤ – Και γιατί όχι;

ΝΑΤΑΣΑ – Μα επειδή...

ΦΡΕΝΤ – Όχι, όχι, μην ανησυχείτε, δεν θα συμβεί απολύτως τίποτα μεταξύ μας.

ΝΑΤΑΣΑ – Τίποτα απολύτως;

ΦΡΕΝΤ – Ένας λευκός γάμος, δηλαδή. Ξέρετε τι είναι ένας λευκός γάμος;

ΝΑΤΑΣΑ – Ναι...

Δείχνει βαθιά ταραγμένη και συγκινημένη.

ΦΡΕΝΤ – Τώρα, αν προτιμάτε να...

Και οι δύο διστάζουν.

ΝΑΤΑΣΑ – Ναι... Ίσως... Προτιμώ...

*Πέφτουν ο ένας στην αγκαλιά του άλλου και φιλιούνται με πάθος.
Σκοτάδι.*

Σκηνή 6

Ο Φρεντ και η Νατάσα επιστρέφουν από το δωμάτιο. Και οι δύο είναι εμφανώς αμήχανοι.

ΝΑΤΑΣΑ – Συγγνώμη... Δεν ξέρω τι με έπιασε...

ΦΡΕΝΤ – Όχι, εγώ φταίω...

ΝΑΤΑΣΑ – Λοιπόν... εσύ...

ΦΡΕΝΤ – Νομίζω ότι μπορούμε πια να μιλάμε στον ενικό...

ΝΑΤΑΣΑ – Ναι... Λοιπόν... εσύ... Μου πρότεινες έναν λευκό γάμο;

ΦΡΕΝΤ – Είναι η πρώτη φορά που κοιμάμαι με μια γυναίκα αμέσως αφού της προτείνω έναν λευκό γάμο.

ΝΑΤΑΣΑ – Και το κάνεις συχνά αυτό; Θέλω να πω... είναι τεχνική φλερτ;

ΦΡΕΝΤ – Θα έπρεπε να είναι, γιατί απ' ό,τι φαίνεται... πιάνει.

Αμήχανα χαμόγελα.

ΝΑΤΑΣΑ – Πρέπει να σου ομολογήσω κάτι σημαντικό...

ΦΡΕΝΤ – Νομίζω ότι έχασες οριστικά την προφορά σου... Κρίμα, μου άρεσε...

ΝΑΤΑΣΑ – Ακριβώς γι' αυτό ήθελα να σου μιλήσω...

ΦΡΕΝΤ – Σε ακούω.

ΝΑΤΑΣΑ – Δεν είναι εύκολο να το πω...

ΦΡΕΝΤ – Τι;

ΝΑΤΑΣΑ – Δεν μπορώ να μείνω μαζί σου απόψε για το ρεβεγιόν της Πρωτοχρονιάς.

ΦΡΕΝΤ – Και γιατί όχι;

ΝΑΤΑΣΑ – Επειδή... παίζω σε μια παράσταση.

ΦΡΕΝΤ – Παράσταση; Ποια παράσταση;

ΝΑΤΑΣΑ – Την παράσταση του Σαμ...

Μια παύση, κατά την οποία εκείνος προσποιείται ότι καταλαβαίνει την αλήθεια — ενώ στην πραγματικότητα τη γνωρίζει ήδη.

ΦΡΕΝΤ – Κατάλαβα... Δηλαδή εσύ...;

ΝΑΤΑΣΑ – Είμαι ηθοποιός. Ο Σαμ μου ζήτησε να σου παίξω αυτή τη μικρή κωμωδία... Αλλά δεν ήξερα ακόμα ότι... Δεν σε ήξερα, καταλαβαίνεις...

Εκείνος κάνει πως προσβάλλεται.

ΦΡΕΝΤ – Με κοροϊδέψατε κανονικά, και οι δυο σας... Άρα ήταν στημένο κόλπο για να μου αποσπάσετε χρήματα... Κι εσύ τον βοήθησες...

ΝΑΤΑΣΑ – Λυπάμαι πραγματικά. Δεν πίστευα ότι...

ΦΡΕΝΤ – Και φαντάζομαι πως σε πλήρωσε γι' αυτό;

ΝΑΤΑΣΑ – Μου πρότεινε να τα μοιραστούμε, είναι αλήθεια... Αλλά φυσικά, αυτό πλέον δεν ισχύει... Θα του πω ότι...

ΦΡΕΝΤ – Δεν μπορώ να το πιστέψω... Δέχτηκες λεφτά για να κοιμηθείς μαζί μου;

ΝΑΤΑΣΑ – Μα όχι βέβαια! Αυτό δεν ήταν στο πρόγραμμα. Έπρεπε απλώς να περάσω ένα βράδυ στο σπίτι σου, μόνο αυτό, για να κερδίσει το στοίχημά του!

ΦΡΕΝΤ – Είμαι πολύ απογοητευμένος, Νατάσα... Ακόμα κι αν φαντάζομαι πως ούτε Νατάσα σε λένε στ' αλήθεια. Εγώ το πίστεψα όλο αυτό... Την ιστορία... τη δική μας...

ΝΑΤΑΣΑ – Κι εγώ το πίστεψα, σου το ορκίζομαι.

ΦΡΕΝΤ – Συγγνώμη, αλλά δεν θα μπορούσα ποτέ ξανά να σου έχω εμπιστοσύνη...

ΝΑΤΑΣΑ – Το καταλαβαίνω... Θα τελειώσω να ετοιμάζομαι και θα φύγω... Δεν θα με ξαναδείς... μην ανησυχείς...

Βγαίνει. Ο Φρεντ παίρνει το κινητό του και καλεί έναν αριθμό.

ΦΡΕΝΤ – Σαμ;

ΣΑΜ – Με παίρνεις για να απολαύσεις τον θρίαμβό σου, έτσι δεν είναι;

ΦΡΕΝΤ – Τι λες κι εσύ;

ΣΑΜ – ΟΚ, κέρδισες το στοίχημα... Σου χρωστάω τρεις χιλιάδες ευρώ.

ΦΡΕΝΤ – Κι αν ξεχνούσαμε αυτό το ηλίθιο στοίχημα;

ΣΑΜ – Αλήθεια; Ο κύριος είναι πολύ μεγαλόψυχος. Αλλά περίμενε, έχω κι εγώ ένα μικρό δωράκι. Μια φωτογραφία σου με τη ρωσική κούκλα που κοιμάται στο κρεβάτι σου εδώ και μια βδομάδα. Δηλαδή, όταν λέω «κοιμάται»...

Ο Φρεντ κοιτάζει τη σέλφι που μόλις του έστειλε ο Σαμ.

ΦΡΕΝΤ – Η σκύλα...

ΣΑΜ – Άρα παραδέχεσαι τα γεγονότα;

ΦΡΕΝΤ – Ναι...

ΣΑΜ – Τότε εσύ μου χρωστάς τρεις χιλιάδες ευρώ, φίλε μου!

ΦΡΕΝΤ – Και αυτή τη φωτογραφία, φυσικά, εκείνη σου την έστειλε.

ΣΑΜ – Δεν έχει σημασία. Για να κερδίσεις ένα στοίχημα, όλα επιτρέπονται, έτσι δεν είναι;

ΦΡΕΝΤ – Μην κουράζεσαι, μου τα είπε όλα...

ΣΑΜ – Α, ναι; Πάνω στο μαξιλάρι, ίσως;

ΦΡΕΝΤ – Μικρό καθίκι...

Ο Σαμ γελά.

ΣΑΜ – Εντάξει, το παραδέχομαι, είναι φίλη μου. Είναι η ηθοποιός που παίζει στο έργο μου.

ΦΡΕΝΤ – Το ξέρω...

ΣΑΜ – Έλα, Φρεντ, μη το παίρνεις έτσι. Ήταν απλώς μια φάρσα. Δεν μου χρωστάς τίποτα, προφανώς. Αλλά παραδέξου ότι ήταν αστείο...

ΦΡΕΝΤ – Όχι, όχι, το στοίχημα ισχύει κανονικά. Την πάτησα, δικό μου το φταίξιμο. Κι εγώ κρατάω τον λόγο μου.

ΣΑΜ – Είσαι σίγουρος;

ΦΡΕΝΤ – Άλλωστε... θα έπρεπε να σε ευχαριστήσω που μου επέτρεψες να κοιμηθώ με μια τέτοια θεά.

ΣΑΜ – Α, δηλαδή περάσατε όντως τη νύχτα μαζί; Τότε είσαι πιο τυχερός από μένα... Έξι μήνες τη φλερτάρω χωρίς αποτέλεσμα...

ΦΡΕΝΤ – Μου κόστισε τρεις χιλιάδες ευρώ.

ΣΑΜ – Ελπίζω με τέτοια τιμή, τουλάχιστον, να τη ξαναδείς;

ΦΡΕΝΤ – Δεν ξέρω...

Η Νατάσα εμφανίζεται στο κατώφλι και ακούει τη συζήτηση, χωρίς να φανερωθεί.

ΣΑΜ – Έλα, Φρεντ, σε ξέρω... Είσαι πραγματικά πιο χαζός απ' όσο νόμιζα ή τα είχες καταλάβει όλα από την αρχή και απλώς εκμεταλλεύτηκες την κατάσταση;

ΦΡΕΝΤ – Εντάξει, το παραδέχομαι... Κι εγώ λίγο την κορόιδεψα. Γι' αυτό τώρα νιώθω άσχημα...

ΣΑΜ – Ειλικρινά, Φρεντ, ήταν απλώς μια πλάκα... Δεν θα φανταζόμουν ποτέ ότι αυτή η ιστορία θα έφτανε τόσο μακριά...

ΦΡΕΝΤ – Λοιπόν, πρέπει να σε κλείσω... Φεύγει τώρα... Θα προσπαθήσω να το σώσω όλο αυτό.

ΣΑΜ – Ελπίζω να άξιζε τον κόπο... γιατί με τέτοια τιμή.

Ο Φρεντ κλείνει το τηλέφωνο. Η Νατάσα μπαίνει. Κάνει πως φεύγει.

ΝΑΤΑΣΑ – Φεύγω...

ΦΡΕΝΤ – Ο Σαμ μόλις μου έστειλε αυτό.

ΝΑΤΑΣΑ – Τι;

Ο Φρεντ της δείχνει την οθόνη του κινητού του.

ΦΡΕΝΤ – Τη σέλφι που βγάλαμε μαζί το πρωί των Χριστουγέννων.

ΝΑΤΑΣΑ – Ναι, εγώ του το έστειλα, είναι αλήθεια. Αλλά αυτό έγινε πριν από μια εβδομάδα... Από τότε έχουν συμβεί πολλά πράγματα...

ΦΡΕΝΤ – Ναι...

ΝΑΤΑΣΑ – Λυπάμαι που τελειώνει έτσι ό,τι υπήρξε ανάμεσά μας. Ζητώ συγγνώμη...

Κάνει πως φεύγει.

ΦΡΕΝΤ – Περίμενε...

ΝΑΤΑΣΑ – Πρόδωσα την εμπιστοσύνη σου, Φρεντ... Είσαι καλός άνθρωπος... Δεν σε αξίζω...

ΦΡΕΝΤ – Δεν θέλω να τελειώσει έτσι...

ΝΑΤΑΣΑ – Όχι, έχεις δίκιο... Δεν μπορείς να ξεκινήσεις μια σχέση πάνω σ' ένα τέτοιο ψέμα. Ο Σαμ μού έχει μιλήσει πολλές φορές για σένα... Ξέρω ότι οι γυναίκες σε έχουν απογοητεύσει αρκετά στο παρελθόν... Είναι καλύτερα να φύγω τώρα...

Κατευθύνεται προς την πόρτα.

ΦΡΕΝΤ – Σαρλότ!

ΝΑΤΑΣΑ – Πώς ξέρεις ότι με λένε Σαρλότ;

ΦΡΕΝΤ – Δεν ξέρω... Ο Σαμ πρέπει να μου το είπε...

ΝΑΤΑΣΑ – Ή μήπως επειδή έψαξες στις τσέπες του παλτού μου;

ΦΡΕΝΤ – Μα καθόλου!

ΝΑΤΑΣΑ – Άσε... Άκουσα το τέλος της συνομιλίας σας πριν λίγο. Με κοροϊδέψατε κανονικά, και οι δύο σας...

ΦΡΕΝΤ – Σου ορκίζομαι ότι κάνεις λάθος.

ΝΑΤΑΣΑ – Τα ήξερες όλα από την αρχή, έτσι δεν είναι; Ο Σαμ στα είπε; Τα μαγειρέψατε όλα μαζί, για να καταλήξω στο κρεβάτι σου;

ΦΡΕΝΤ – Ο Σαμ δεν μου είπε τίποτα απολύτως. Το κατάλαβα μόνος μου... Πρέπει να παραδεχτείς ότι η ιστορία σου ήταν λίγο τραβηγμένη, έτσι δεν είναι;

ΝΑΤΑΣΑ – Ή ίσως τελικά να μην είμαι και τόσο καλή ηθοποιός...

ΦΡΕΝΤ – Στην αρχή, πάντως, το πίστεψα στ' αλήθεια...

ΝΑΤΑΣΑ – Δεν το έκανα για τα χρήματα... Το πήρα σαν πρόκληση...

ΦΡΕΝΤ – Και γελάσαμε αρκετά, έτσι δεν είναι;

ΝΑΤΑΣΑ – Ναι... αλλά τελικά εσύ ήσουν αυτός που με χειραγώγησε.

ΦΡΕΝΤ – Ε, μην τα γυρίζουμε και ανάποδα τώρα...

ΝΑΤΑΣΑ – Τα ήξερες και το εκμεταλλεύτηκες για να με σαγηνεύσεις... και να με χρησιμοποιήσεις.

ΦΡΕΝΤ – Να σε εκμεταλλευτώ; Εδώ το παρακάνεις λίγο, δεν νομίζεις;

Ανταλλάσσουν ένα επίμονο βλέμμα. Η αμοιβαία έλξη είναι πιο δυνατή από όλα.

ΝΑΤΑΣΑ – Δεν θέλεις να με «εκμεταλλευτείς» λίγο ακόμα;

ΦΡΕΝΤ – Θέλω...

Φιλιούνται ξανά με πάθος.

Σκοτάδι.

Σκηνή 7

Ο Φρεντ δουλεύει στον φορητό του υπολογιστή. Η Νατάσα μπαίνει. Φιλιούνται.

ΝΑΤΑΣΑ – Καλή χρονιά, αγάπη μου.

ΦΡΕΝΤ – Καλή χρονιά, Σαρλότ! Ή μήπως θέλεις να συνεχίσω να σε φωνάζω Νατάσα;

ΝΑΤΑΣΑ – Μόνο σε ορισμένες περιστάσεις, τότε...

ΦΡΕΝΤ – Και θα παίρνεις τη ρωσική προφορά για να μου ψιθυρίζεις βρομιές στ' αυτί...

ΝΑΤΑΣΑ – Τη λευκορωσική προφορά! Είναι πολύ πιο ερωτική...

ΦΡΕΝΤ – Πάντως, συγχαρητήρια για την εμφάνισή σου στο έργο χθες βράδυ. Είσαι πραγματικά εξαιρετική ηθοποιός, στο λέω ειλικρινά.

ΝΑΤΑΣΑ – Ευχαριστώ.

ΦΡΕΝΤ – *Προσοχή, εύθραυστο...* Είναι περίεργο, πάντως... Η πλοκή αυτής της μικρής κωμωδίας μου θύμισε παράξενα τη δική μας ιστορία...

ΝΑΤΑΣΑ – Ναι, νομίζω πως, στην πραγματικότητα, η ιστορία μας ήταν ήδη λίγο-πολύ γραμμένη από πριν. Από τον φίλο σου τον Σαμ...

ΦΡΕΝΤ – Μας μένει να γράψουμε το τέλος οι δυο μας...

ΝΑΤΑΣΑ – Είμαι έτοιμη να το γράψω μαζί σου...

ΦΡΕΝΤ – Αφού έτσι κι αλλιώς έχασα το στοίχημα, μπορείς να εγκατασταθείς εδώ...

ΝΑΤΑΣΑ – Εντάξει. Αλλά πιστεύεις ότι είναι αρκετά μεγάλο για τους δυο μας;

ΦΡΕΝΤ – Αλλιώς, μετακομίζουμε. Έχω έναν φίλο που θα χαρεί πολύ να μας βοηθήσει... Μου το χρωστάει...

ΝΑΤΑΣΑ – Δηλαδή δεν παραιτήθηκε από τις τρεις χιλιάδες ευρώ;

ΦΡΕΝΤ – Εγώ επιμένω να του τα δώσω. Στοίχημα είναι στοίχημα.

ΝΑΤΑΣΑ – Τα μισά ήταν δικά μου. Στα χαρίζω. Άρα του χρωστάς πια μόνο χίλια πεντακόσια.

ΦΡΕΝΤ – Ναι...

ΝΑΤΑΣΑ – Τι;

ΦΡΕΝΤ – Έχω μια ιδέα για να τα γλιτώσουμε, αλλά... δεν ξέρω αν θα συμφωνούσες μ' αυτό.

ΝΑΤΑΣΑ – Πες την...

Ακούγεται το κουδούνι της εξώπορτας. Ο Φρεντ πάει να ανοίξει και επιστρέφει με τον Σαμ.

ΣΑΜ – Γεια σου, Σαρλότ...

ΝΑΤΑΣΑ – Γεια...

ΣΑΜ – Ήθελα απλώς να σας ευχηθώ καλή χρονιά...

ΦΡΕΝΤ – Και παρεμπιπτόντως, να πάρεις την επιταγή σου.

ΣΑΜ – Σου λέω ότι δεν θέλω την επιταγή σου.

ΦΡΕΝΤ – Κι εγώ σου λέω ότι στοίχημα είναι στοίχημα...

ΣΑΜ – Ας πούμε τότε ότι είναι για όλες τις αφίσες που μου έκανες τζάμπα τόσα χρόνια.

ΦΡΕΝΤ – Ούτε λόγος. Το θεωρώ ζήτημα τιμής. Όπως στο πόκερ...

Βγάζει το μπλοκ επιταγών, συμπληρώνει μία, τη σκίζει και τη δίνει στον Σαμ.

ΣΑΜ – Όπως θέλεις...

Τη στιγμή που ο Σαμ ετοιμάζεται να πάρει την επιταγή, ο Φρεντ διστάζει.

ΦΡΕΝΤ – Περίμενε λίγο... μόλις θυμήθηκα κάτι...

ΣΑΜ – Τι;

ΦΡΕΝΤ – Θυμάσαι τη ρήτρα της εξαίρεσης;

ΣΑΜ – Ποια ρήτρα;

ΦΡΕΝΤ – Έχασα το στοίχημα αν μια γυναίκα κοιμόταν στο σπίτι μου πριν από το τέλος της χρονιάς... εκτός αν αυτή τη φορά ήταν η σωστή και την παντρευόμουν.

ΣΑΜ – Και λοιπόν;

Ο Φρεντ απευθύνεται στη Νατάσα.

ΦΡΕΝΤ – Για τον λευκό γάμο είναι πια αργά, αλλά... θα δεχόσουν έναν γάμο εν λευκώ;

Εκείνη τον φιλά ως ένδειξη συγκατάθεσης.

ΝΑΤΑΣΑ – Αν αυτό μπορεί να σου γλιτώσει τρεις χιλιάδες ευρώ...

Ο Σαμ χαμογελά.

ΦΡΕΝΤ – Συγγνώμη, φίλε, τελικά δεν θα πάρεις την επιταγή σου...

ΣΑΜ – Εντάξει! Αλλά τότε θέλω να είμαι κουμπάρος.

ΦΡΕΝΤ – Δεν ήταν αυτή η ιδέα που είχες στο μυαλό σου όταν μου παρέδωσες κατ' οίκον αυτή τη ρωσική κούκλα, τυλιγμένη σε χαρτόκουτο;

ΣΑΜ – Ποιος ξέρει...

ΦΡΕΝΤ – Α, και παρεμπιπτόντως... έχω άλλη μια κακή είδηση για σένα.

ΣΑΜ – Τι;

ΦΡΕΝΤ – Οπότε... το διαμέρισμα θα είναι μικρό για τους δυο μας... θα πρέπει να ξαναμετακομίσουμε.

ΣΑΜ – Ελπίζω να είναι η τελευταία φορά... πριν μεγαλώσει η οικογένεια.

ΝΑΤΑΣΑ – Καλά, ας μην τρέχουμε και τόσο γρήγορα...

Ο Σαμ γελά.

ΣΑΜ – Έφερα ένα μπουκάλι σαμπάνια για να γιορτάσουμε τη νέα χρονιά... και τους αρραβώνες σας.

ΦΡΕΝΤ – Με όλα αυτά, ακόμη δεν έχω ψυγείο για να τη βάλω στο κρύο, τη σαμπάνια σου!

ΣΑΜ – Μην ανησυχείς. Είναι κάτω, στο φορτηγάκι μου, το ψυγείο σου. Είναι εκεί εδώ και τρεις μήνες! Το μόνο που μένει είναι να το συνδέσουμε.

ΦΡΕΝΤ – Ευχαριστώ, Σαμ... *(Γυρίζει προς τη Νατάσα.)* Λοιπόν... είναι ναι;

ΝΑΤΑΣΑ – Τακ.

ΣΑΜ – Τακ;

ΦΡΕΝΤ – Νομίζω ότι σημαίνει «ναι» στα λευκορωσικά.

Ο Φρεντ και η Νατάσα φιλιούνται.

ΣΑΜ – Πάντως, είναι απίστευτη αυτή η συνάντηση, έτσι δεν είναι;

ΦΡΕΝΤ – Αν δεν είχες σκεφτεί αυτή την κάπως στραβή φάρσα...

ΝΑΤΑΣΑ – Ναι, βέβαια... αλλά δεν φταίει μόνο εκείνος...

ΦΡΕΝΤ – Τι άλλο πάλι;

ΣΑΜ – Έχω κάτι τελευταίο να σου ομολογήσω ακόμα.

ΦΡΕΝΤ – Φοβάμαι το χειρότερο...

ΝΑΤΑΣΑ – Ο Σαμ μού είχε δείξει φωτογραφίες σου και... μου είχε κάνει καλή «διαφήμιση». Στο στυλ του τύπου τόσο απογοητευμένου από τις γυναίκες που είναι έτοιμος να κλειστεί σε μοναστήρι.

ΣΑΜ – Το μοναστήρι είναι για γυναίκες, υποτίθεται. Αν και... δεν θα του πήγαινε άσχημα αυτό το μικρό διεστραμμένο να αποσυρθεί σε μοναστήρι...

ΦΡΕΝΤ – Καταλαβαίνω... Αποφάσισες να δεχτείς την πρόκληση.

ΣΑΜ – Οι γυναίκες πάντα παρασύρονται από τις απελπισμένες περιπτώσεις.

ΝΑΤΑΣΑ – Δεν θα δεχόμουν ποτέ να το κάνω αυτό με οποιονδήποτε. Και ήμουν σίγουρη ότι δεν θα το πίστευες ούτε για ένα τέταρτο.

ΦΡΕΝΤ – Εντάξει, το ομολογώ κι εγώ... Δεν το πίστεψα ούτε πέντε λεπτά...

ΝΑΤΑΣΑ – Άρα και οι δυο κάναμε πως το πιστεύαμε.

ΦΡΕΝΤ – Όταν είναι δύο που θέλουν να πιστέψουν σ' ένα ψέμα, δεν γίνεται ήδη λίγο... αλήθεια;

ΝΑΤΑΣΑ – Ναι... είναι ένας ωραίος ορισμός του έρωτα.

Φιλιοούνται.

Σκοτάδι.

Τέλος.

Πληροφορίες για τον συγγραφέα

Γεννημένος το 1955 στο Auvers-sur-Oise της Γαλλίας, ο Ζαν-Πιερ Μαρτίνεζ συμμετείχε ως ντράμερ σε διάφορα ροκ συγκροτήματα προτού ασχοληθεί με τη σημειωτική της διαφήμισης. Στη συνέχεια ξεκίνησε τη συγγραφική του καριέρα γράφοντας αρχικά τηλεοπτικά σενάρια, για να στραφεί τελικά στο θέατρο και να συγγράψει τα πρώτα του θεατρικά έργα. Έχει γράψει περίπου εκατό σενάρια για την τηλεόραση και ισάριθμα θεατρικά έργα, μερικά από τα οποία θεωρούνται ήδη κλασικά (Friday the 13th, Strip Poker). Είναι ένας από τους πλέον παραγωγικούς σύγχρονους θεατρικούς συγγραφείς στη Γαλλία και σε άλλες γαλλόφωνες χώρες. Πολλά από τα έργα του διατίθενται και στα ισπανικά και στα αγγλικά, ενώ θεατρικές παραστάσεις αυτών έχουν ανέβει στις Ηνωμένες Πολιτείες και τη Λατινική Αμερική.

Ερασιτεχνικές και επαγγελματικές θεατρικές ομάδες που ενδιαφέρονται για κείμενα παραστάσεων μπορούν να κατεβάσουν τα έργα του Jean-Pierre Martinez δωρεάν από την ιστοσελίδα του La Comédiathèque (<https://comediatheque.net/>).

Αυτό το κείμενο προστατεύεται από τους νόμους περί πνευματικών δικαιωμάτων. Η ποινική παραβίαση των πνευματικών δικαιωμάτων θα διερευνηθεί και μπορεί να οδηγήσει σε μέγιστη ποινή φυλάκισης έως 3 έτη και πρόστιμο της τάξης των 300.000 Ευρώ.

Avignon – January 2026

© La Comédiathèque

<https://jeanpierremartinez.net/>

Κείμενο διαθέσιμο για δωρεάν λήψη